

Arrest

nr. 343 165 van 19 maart 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DE TROYER
Rue Charles Lamquet 155/101
5100 JAMBES

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Bosnische nationaliteit te zijn, op 22 juli 2025 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 juni 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 december 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 februari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat Mr. C. DE TROYER verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart staatsburger te zijn van Bosnië-Herzegovina en geboren te zijn op (...) 1979 te Pristina, dat destijds gelegen was in Joegoslavië en dat actueel gelegen is in Kosovo. Uw moeder is etnisch Albanese, uw vader is een mengeling tussen Ashkali en Egyptenaar. In het jaar 1998 kreeg u een oproep om uw legerdienst te vervullen, hetgeen u weigerde. U werd naar een militaire kazerne in Pristina gebracht, waar u ervan beschuldigd werd dat u tot het bevrijdingsleger van Kosovo behoorde en waar u slachtoffer werd van fysiek geweld. Tot de dag van vandaag laat het geweld dat u meemaakte psychische sporen na.

U woonde in Pristina tot 1999, tot u twee of drie weken na aankomst van Kosovo Force (internationale bevrijdingstroepen) Kosovo verliet. Tijdens uw uittocht werd u aangehouden. Uiteindelijk werd u door de

militaire rechtbank van Niš (Servië) veroordeeld tot een gevangenisstraf van 2 jaar. U verbleef tot 2001 in de gevangenis en in datzelfde jaar ontmoette u uw partner C. L. (...) (ov (...)), die afkomstig is uit Moldavië, met wie u zich in Sarajevo (Bosnië-Herzegovina) vestigde, waar jullie beide een verzoek om internationale bescherming indienden.

Uw echtgenote werd verplicht om in clubs voor de maffia te werken. E. (...) stond aan het hoofd van deze maffia. Op een dag kwamen er twee politieagenten in burger naar een club van E. (...) met als doel om mensen te betrappen op illegale prostitutie. Toen dit E. (...) ter oren kwam, schoot hij een van de agenten neer in aanwezigheid van alle meisjes die er waren. De andere agent vluchtte weg via het raam. Door toedoen van uw echtgenote wist de agent uiteindelijk via de rivier te ontkomen. Uw echtgenote werd omwille hiervan zwaar aangepakt door E. (...). Hij sloeg haar en al haar tanden waren kapot door de klappen die ze kreeg. Ze werd zwaar gewond en buiten bewustzijn achtergelaten. Uiteindelijk werd ze naar het ziekenhuis gebracht. Er vond een rechtszaak plaats, waar ze als beschermde getuige verklaringen aflegde tegen de maffialeden. De maffia kwam echter door corruptie te weten waar ze was en ze werd in het safe house waar ze verbleef aangevallen met glas. Men wilde een zelfmoordpoging ensceneren. Omdat er veel lawaai was, kwamen de burens tussen en kon uw echtgenote ontkomen. Uw echtgenote werd opnieuw overgebracht naar een safe house, waar ze ditmaal veilig was. Zowel zij als de politieman die de gebeurtenissen overleefde legden verklaringen af tijdens de rechtszaak. Uiteindelijk werd E. (...) veroordeeld tot 20 jaar gevangenisstraf en naar de gevangenis gestuurd. Ook andere maffialeden werden veroordeeld. Uw echtgenote was in de rechtszaak tegen de maffialeden verwickeld tot 2002.

In 2002 of 2003 trouwden u en L. (...). Jullie voedden samen vijf kinderen op: de jongens F. (...) (°2002), I. (...) (°2016) en K. (...) (°2001); en de meisjes A. (...) (°2007) en T. (...) (°2004). Een groot deel van jullie leven verbleven jullie in opvangcentra. Pas in 2019 verhuisden jullie naar een privéadres tegenover het opvangcentrum. In 2003 of 2004 kwam er een opname uit die op YouTube verscheen waarin uw echtgenote haar levensverhaal toelichtte en vertelde wie ze was, dat ze ontvoerd werd en door wie ze mishandeld was. Jullie kaartten het verschijnen van deze opname aan en uiteindelijk werd een groot deel van de opname verwijderd. Het kwaad was echter al geschied en jullie kregen bedreigingen omwille van die opname. Twee of drie maanden na het verschijnen van de opname vernamen jullie dat aan de bewakers van jullie opvangcentrum gezegd was dat ze aan uw echtgenote moesten vertellen dat er mensen naar haar op zoek waren. Er werden in de periode van 2003 tot en met 2007 meerdere bedreigingen plaats die u wijt aan E. (...) en zijn entourage.

Voor 2014 vond er een interview van Al Jazeera plaats in uw opvangcentrum. U werd geïnterviewd over de situatie in het opvangcentrum. Uw naam en de gezichten van u en uw gezin kwamen in beeld tijdens deze opname. Nadien kreeg u via facebook een bedreiging vanuit Kosovo. U ging naar het Ministerie van Binnenlandse zaken en er werd een onderzoek gestart. Men beloofde u dat de personen in kwestie nooit de grens van Bosnië-Herzegovina zouden kunnen oversteken. Nadien had u geen problemen meer omwille hiervan.

In 2018 of 2019, op een moment dat jullie nog in het opvangcentrum in Mostar woonden, werd uw echtgenote door M. T. (...) verkracht. Hij en Z. U. (...) sloten uw echtgenote op in een barak en sloegen haar. U kwam dit pas later te weten. Ook K. (...) en u hadden problemen met M. T. (...). Jullie hadden verbale conflicten met hem. Hij bedreigde jullie en liet jullie zijn wapen zien. Aan K. (...) die in die periode werkte in een wijngaard zei hij dat hij niet mocht passeren. In 2019 of 2020 deed K. (...) beroep op de autoriteiten omwille van T. (...). De politie ging naar T. (...) en maande hem aan om K. (...) niet meer te bedreigen. Het huis waar T. (...) woonde werd verkocht en hij verhuisde naar Mostar, waarna jullie geen problemen meer met hem hadden sinds 2019 of 2020.

Het huis waar u en uw gezin zouden gaan wonen na jullie verblijf in het opvangcentrum en dat eigendom was van R. M. (...) werd in brand gestoken in januari 2018. Jullie woonden er op dat moment nog niet, maar jullie goederen stonden er al. Het huis werd hersteld en nadien kon u er weer gaan wonen. U denkt dat G. (...) en A. K. (...) achter de brandstichting zaten. G. (...) werd reeds eerder veroordeeld voor brandstichting. A. K. (...) is niet normaal en was enkele maanden in behandeling in een psychiatrie. Zo paradeerde hij met een geweer langs jullie huis. U belde meermaals de politie omwille van A. K. (...). Ze spraken dan met hem. Ze zeiden tegen u dat ze niets tegen hem kunnen doen omdat hij papieren heeft waarop staat dat hij mentaal niet goed is. Vervolgens gingen jullie ook in een bouwvallig huis wonen in het de buurt van het huis dat in brand gestoken werd. Jullie woonden daar tot jullie vertrek uit Bosnië-Herzegovina.

In het jaar 2021 of 2022 was u samen met uw echtgenote in Sarajevo een koffie aan het drinken. Uw echtgenote werd bleek. Ze vertelde u dat ze E. (...) gezien had.

Op 20 april 2022 werd uw dochter A. (...) ontvoerd op een plaats niet zo ver van jullie huis. Jullie hoorden geschreeuw en zagen hoe uw dochter in een auto gesleurd werd. Enkele dagen voor de ontvoering merkten jullie reeds op dat een auto met een Duitse nummerplaat langs jullie huis passeerde en dat men richting jullie huis keek. U bracht de politie op de hoogte van de ontvoering van uw dochter en uiteindelijk werden A. (...) en de ouders onderschept in Jablanitza en naar het politiekantoor gebracht. In het politiekantoor waren u, uw echtgenote en uw dochter in dezelfde ruimte als de vier ontvoerders. Een van de ontvoerders zei aan uw echtgenote dat ze de groeten kreeg van E. (...). Uiteindelijk werden u, uw echtgenote en uw dochter naar een andere kamer gebracht, waar jullie gedurende 5 minuten ondervraagd werden. Er werd gezegd dat jullie op

de hoofdinspecteur moesten wachten. Uiteindelijk kwam die niet opdagen. Een van de politieagenten raadde u aan om een klacht in te dienen bij de criminele politie in Mostar. Uw echtgenote wilde echter geen klacht indienen, ze wilde niet nog eens de strijd met deze mensen aangaan. De daders werden vrijgelaten.

Op 21 april 2022 bracht u K. (...) en A. (...) naar Tsjechië, van waar ze verder reisden naar familieleden in Polen. Zelf reisde u door naar België, waar u het trouwfeest van uw dochter T. (...) bijwoonde. Nadien keerde u terug naar Bosnië-Herzegovina.

Uw zoon F. (...) is homoseksueel en zijn geaardheid wordt niet aanvaard in Bosnië-Herzegovina. Hij werd gepest en geslagen op school en op straat waren er weliswaar geen fysieke maar wel verbale aanvaringen. Toen uw zoon geslagen werd in het begin van de middelbare school, werd de politie ingeschakeld. De politie nam de daders mee, ondervroeg hen en liet hen uiteindelijk vrij. De directrice sprak met de leerkracht, de klasverantwoordelijke van uw zoon en met u.

Uw echtgenote, F. (...) en I. (...) verlieten Bosnië-Herzegovina, alwaar jullie de voorbije jaren allemaal de nationaliteit verwierven na er jarenlang als vluchteling gewoond te hebben, iets vroeger dan u. U moest immers uw opzegperiode op uw werk nog volbrengen. U verliet uiteindelijk Bosnië-Herzegovina op 21 of 24 juni 2022 en reisde naar België. Op 30 juni 2022 dienden u, uw echtgenote (vergezeld van de minderjarige I. (...)) en uw zoon F. (...) een verzoek om internationale bescherming in in België. Bij terugkeer naar Bosnië-Herzegovina vreest u problemen met E. (...) en zijn entourage, waaronder F. (...) en I. B. (...) die ook C. (...) genoemd werd, omwille van uw echtgenote. Uw echtgenote werd bovendien door M. T. (...) verkracht. Ook vreest u uw buurman G. (...). Hij en A. K. (...) staken immers jullie huis in brand. Daarnaast vreest u voor uw zoon F. (...), die niet aanvaard en gepest wordt omwille van zijn geaardheid. Jullie werden ook scheef bekeken door de burens omwille van het verleden van uw echtgenote. De autoriteiten in Bosnië-Herzegovina zijn corrupt en u heeft geen vertrouwen in hen. Intussen is uw dochter A. (...) ook in België.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten neer met betrekking tot de identiteit en nationaliteit van u en uw gezin: de Bosnische paspoorten van u, uw echtgenote, uw dochter A. (...), uw zoon I. (...) en uw zoon F. (...) (origineel; document 34); de geboorteaktes van I. (...) en T. (...) (origineel; document 21); de geboorteakte van uw echtgenote (kopie; document 29); de huwelijksakte van u en uw echtgenote (origineel; document 28); uw identiteitskaart van Bosnië-Herzegovina die aan u uitgereikt werd op 5 april 2021 (origineel; document 2); en uw rijbewijs van Bosnië-Herzegovina dat aan u uitgereikt werd op 7 april 2021 (origineel; document 3).

Aangaande het verblijf van uw gezin als vluchteling in Bosnië-Herzegovina en jullie activiteiten aldaar legde u de volgende documenten neer: uw UNHCR-kaart d.d. 1 november 2005 (origineel; document 1) waarmee u wenst aan te tonen dat u vluchteling was in Bosnië-Herzegovina en een stapel bewijzen die aantonen dat u en uw gezin vluchtelingen waren in Bosnië-Herzegovina (originelen; documenten 5, 7, 22 en 23); een aantal werkkaarten en foto's inzake het werk dat u en uw echtgenote deden voor de organisatie Bosnia and Herzegovina Women's Initiative (BHWI) (originelen; documenten 6 en 27); een aantal documenten aangaande de opleidingen die u en uw echtgenote volgden (origineel; documenten 14, 15, 24, 25 en 26); enkele documenten met betrekking tot jullie verblijf in opvangcentra en vergaderingen die daar gehouden werden (kopie; documenten 8, 9, 10, 11, 12, 16 en 17); en een link naar een video betreffende het opvangcentrum waar jullie woonden (kopie; document 41).

Voorts legde u ook een aantal documenten neer met betrekking tot de brandstichting in het huis, met name: het wooncontract (kopie; document 13a), het PV van de brandweer en de civiele bescherming (kopie; document 13b), een document van de burgemeester die een soort schadevergoeding toekende aan de eigenaar van het huis (kopie; document 13c), een document dat dateert van 17 januari 2023 en werd opgesteld door K. (...) betreffende de goederen die gestolen werden uit jullie huis voorafgaand aan de brand (origineel; document 36), een attest van het politiecommissariaat van Mostar d.d. 18 januari 2023 waarin staat dat K. (...) op 13 januari 2023 melding maakte van de diefstal van enkele goederen in Salakovac (kopie; document 42).

U legde ook enkele documenten neer om aan te tonen dat u stappen ondernam om documenten over de ontvoering van A. (...) te bekomen nam, maar deze aanvankelijk niet kreeg, met name: chatberichten met K. (...) (kopie; document 35), een volmacht die u gaf aan K. (...) (origineel; document 37), chatberichten met uw vriend Em. (...) (kopie; document 38), een volmacht die u gaf aan uw vriend Em. (...) (origineel; document 39), de gegevens van uw advocaat (kopie) en mailverkeer met uw advocaat (kopie; document 40).

Aangaande uw gezondheidssituatie legt u de volgende documenten neer: twee medicatievoorschriften voor u (origineel; document 18) en een handgeschreven medicatieoverzicht waarvan u aangeeft dat het afkomstig is van uw psychiater (origineel; document 19), een document inzake uw afspraak bij de dienst psychiatrie en psychologie in het Brugmann ziekenhuis d.d. 9 december 2022 (kopie; document 32) en een ziektebriefje voor de periode van 11 oktober 2022 tot en met 31 oktober 2022 (kopie; document 20) om uw afwezigheid bij een voor u georganiseerd persoonlijk onderhoud te staven.

Voorts legde u ook neer: een stapel documenten betreffende uw familieleden die in Canada wonen (kopie; document 30) en een document van de militaire politie, uitgereikt in 1998, met betrekking tot het feit dat u geen legerdienst wilde doen en aangehouden en veroordeeld werd (kopie; document 4).

Verder legde u nog een USB-stick (document 31) neer, die naast de voornoemde documenten ook de volgende documenten bevat: het deel van de bewuste opname op YouTube die in 2003 of 2004 verscheen

dat vandaag nog te consulteren is (document 31a): dit betreft een filmpje van slechts twee minuten waarin muziek te horen is en waarbij iemand zich aanmeldt om te dansen; enkele foto's van het interview dat u voor 2014 aflegde voor Al Jazeera (document 31b; document 33); enkele foto's van een filmpje dat dateert van het begin van de oorlog in Syrië waarin u verschijnt bij de tv zender Pink BH en waarin u vertelt over de levensomstandigheden in het opvangcentrum (document 31c); foto's van religieuze activiteiten van L. (...): en het Moldavische paspoort van uw echtgenote dat afgeleverd werd op 23 november 1999 en geldig was tot 23 november 2004 (document 31d). Na uw tweede persoonlijk onderhoud bezorgde u het CGVS een USB-stick die identiek dezelfde documenten bevat als de USB-stick die u eerder neerlegde (document 43).

Op 23 mei 2023 nam het Commissariaat-generaal een weigeringsbeslissing in het kader van uw verzoek en de verzoeken van uw echtgenote en uw zoon F. (...). Jullie tekenden tegen deze beslissing beroep aan.

In het kader van deze beroepsprocedure legden u en uw echtgenote de volgende documenten neer: een document van de rechtbank in Konjice d.d. 23 mei 2023 waaruit blijkt dat uw echtgenote slachtoffer is geweest van mensenhandel en dat er in dit verband een proces plaatsvond in 2002 (document 47.2 en document 47.16); een document van de politie in Mostar d.d. 20 maart 2023 waaruit blijkt dat uw dochter op 20 april 2022 ontvoerd werd en dat de autoriteiten hier tegen opgetreden hebben (document 47.3 en document 47.19); een document van het ziekenhuis in Mostar d.d. 14 maart 2018 waaruit blijkt dat uw echtgenote opgenomen werd in het ziekenhuis nadat ze het slachtoffer was geworden van seksueel geweld (document 47.4 en document 47.15); een document d.d. 5 augustus 2004 betreffende de plaatsing van twee van jullie kinderen (document 47.6 en document 47.11); een aantal krantenartikelen betreffende de corruptie in Bosnië-Herzegovina (document 47.7); de contactgegevens van I. P. (...), jullie advocaat in Bosnië-Herzegovina (document 47.8 en document 47.21); een aantal screenshots van bedreigingen aan het adres van uw familieleden en een aantal e-mails waarin u converseert met I. P. (...), jullie Bosnische advocaat, en waarin u aandringt op het bekomen van een bewijs van de ontvoering waar jullie dochter in april 2022 slachtoffer van werd (document 47.10); een medisch attest d.d. 1 maart 2018 betreffende F. (...) (document 47.12); een medisch attest d.d. 28 januari 2005 betreffende S. (...) (document 47.5 en document 47.13); een medisch attest d.d. 25 december 2020 betreffende S. (...) (document 47.14); een schrijven van de school van F. (...) d.d. 9 juni 2023 waarin melding wordt gemaakt van de moeilijkheden die hij op school kende en van de ontvoering van jullie dochter in april 2022 (document 47.17); een aantal kranten- en internetartikelen over corruptie in Bosnië-Herzegovina (document 47.20); een document d.d. 2 mei 2022 waarin de minister van Veiligheid aangeeft dat jullie verzoek om veiligheid en huisvesting geweigerd wordt (document

47.22); een medisch attest d.d. 25 juli 2007 betreffende L. (...) (document 47.23); een niet-gedateerd attest van de ngo BHWI over het werk dat L. (...) voor deze organisatie gedaan heeft (document 47.24); een medisch attest d.d. 2 april 2018 betreffende F. (...) (document 47.25); twee medische attest d.d. 20 april 2022 betreffende A. (...) (document 47.26 en document 47.27); een document d.d. 19 augustus 2021, waarin u aan de ngo (...) het mandaat geeft om u te vertegenwoordigen in het kader van een proces tegen een aantal personen, onder wie A. K. (...), M. T. (...) en E. G. (...) (document 47.28); een schrijven d.d. 20 maart 2019 van het opvangcentrum waar u in Bosnië verbleef waarin u wordt gemeld dat uw verblijf er beëindigd wordt (document 47.29); een niet-gedateerd schrijven van een organisatie die stelt dat u zich dient te richten tot de Bosnische autoriteiten om een verblijfplaats te verkrijgen (document 47.30); een niet-gedateerd schrijven van de ngo BHWI waarin vermeld wordt dat uw echtgenote het land verlaten heeft omwille van de ontvoering van jullie dochter (document 47.31); een schrijven van het Bosnische ministerie van Binnenlandse Zaken d.d. 29 november 2021 waarin het verleden van uw echtgenote omschreven wordt en waarin vermeld wordt dat jullie tussen 2015 en 2021 gepoogd hebben om bescherming te krijgen tegen voortdurende bedreigingen vanwege de entourage van E.G. (document 47.32); en een schrijven van uw echtgenote d.d. 12 februari 2023 waarin zij haar asielmotieven kort uiteenzet (document 47.33).

Bij arrest van 30 april 2024 werden de weigeringsbeslissingen van het Commissariaat-generaal inzake de verzoeken van u, uw echtgenote en uw zoon door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vernietigd.

Op 26 november 2024 was uw echtgenote, die tot dan toe niet gehoord was door het Commissariaat-generaal, aanwezig op het persoonlijk onderhoud om haar asielmotieven toe te lichten. U had op 7 januari 2025 eveneens een bijkomend persoonlijk onderhoud. U legde twee bijkomende documenten neer, met name een DNA-test van uw dochter T. (...) (document 48) en een schrijven van de school van uw zoon F. (...) d.d. 9 juni 2023 waarin zijn afwezigheden vermeld staan (document 49). F. (...) bood zich op 7 januari 2025 om medische redenen niet aan voor een bijkomend persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er wat betreft de door u aangehaalde psychologische problemen onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Uit uw verklaringen blijkt dat u in het verleden zware dingen meemaakte en dat u daar de dag van vandaag nog steeds onder lijdt (CGVS S. (...) 1, p. 3). Met betrekking tot uw gezondheids- en psychologische situatie legt u echter slechts de volgende documenten neer: een ziektebriefje voor de periode van 11 oktober 2022

tot en met 31 oktober 2022 om uw afwezigheid bij een voor u georganiseerd persoonlijk onderhoud te staven, twee medicatievoorschriften (document 18), een handgeschreven medicatieoverzicht waarvan u aangeeft dat het afkomstig is van uw psychiater (document 19) en een afspraakbevestiging voor 9 december 2022 op de dienst psychiatrie (document 32). Louter uit voorgeschreven medicatie kan niet opgemaakt worden om welke onderliggende reden deze medicatie toegediend dient te worden. Uit geen van deze documenten blijkt bovendien dat de door u aangehaalde mentale problematiek van die aard is dat er zich specifieke steunmaatregelen opdrongen in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal en dat u niet in staat zou zijn (geweest) om uw problemen bij terugkeer naar Bosnië-Herzegovina toe te lichten. U gaf bovendien tijdens al uw persoonlijke onderhoudsopnamen op het CGVS te kennen dat u zich goed genoeg voelde om het interview te doen (CGVS S. (...) 1, p. 2; CGVS S. (...) 2, p. 2; CGVS S. (...) 3, p. 2). Op het einde van uw derde persoonlijk onderhoud gaf u bovendien aan dat u gestopt was met het nemen van medicatie en dat u het niet nodig achtte om nog naar een psycholoog of een psychiater te gaan (CGVS S. (...) 3, p. 18).

Bijgevolg werden er u wat dit betreft geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het CGVS wijst er op dat een vluchteling elke persoon is die uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, bevindt, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen (...). Indien een persoon meer dan één nationaliteit bezit, betekent de term 'het land waarvan hij de nationaliteit bezit' elk van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit. Een persoon wordt niet geacht van de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, verstoken te zijn, indien hij, zonder geldige redenen ingegeven door gegronde vrees, de bescherming van één van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit, niet inroept. Dit laatste geldt ook bij de beoordeling van de nood aan subsidiaire bescherming. Onder "land van herkomst" in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet dient immers het land of de landen van nationaliteit worden verstaan (cf. artikel 2, n) van de Richtlijn 2011/95/EU). Kortom, in geval van dubbele nationaliteit gelden de landen van beide nationaliteiten als land van herkomst.

U heeft echter niet aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofde een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou bestaan ten aanzien van Bosnië-Herzegovina, noch dat u in geval van een terugkeer naar Bosnië-Herzegovina een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Een beoordeling ten aanzien van een eventueel ander land waarvan u de nationaliteit bezit, is in deze bijgevolg niet aan de orde.

Bij KB van 12 mei 2024 werd Bosnië-Herzegovina vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier blijkt dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Ofschoon niet betwist wordt door het Commissariaat-generaal dat uw echtgenote in het verleden ernstige problemen gekend heeft met E. (...) en zijn entourage, hebben jullie niet aannemelijk gemaakt dat uw partner anno 2025 nog in de negatieve aandacht van deze personen staat.

U verklaarde vooreerst dat u en uw echtgenote E. (...) gezien hebben in een tankstation. In dit verband kan er gewezen worden op een aantal tegenstrijdigheden in jullie opeenvolgende verklaringen. Zo stelde u tijdens uw derde persoonlijk onderhoud dat jullie stopten in het tankstation op de terugweg van Sarajevo naar huis in een heel koude periode. U gaf aan dat dit in de namiddag was, zeker na 16 uur. Nadien gingen jullie naar huis (CGVS S. (...) 3, p. 7). U had echter eerder aangegeven dat u niet wist wanneer dit incident zich voordeed. Gevraagd in welk seizoen dit gebeurde, gaf u aan dat u dit niet wist, gezien het ook in de winter warmer is daar (CGVS S. (...) 2, p. 20), hetgeen gezien uw eerdere verklaringen, en ook de verklaringen van uw echtgenote dat het heel koud was en jullie jassen en botten aanhadden (CGVS L. (...), p. 7), vreemd overkomt. Het is eveneens bijzonder vreemd dat uw echtgenote dit incident situeerde op weg naar Sarajevo. Ze gaf daarbij aan dat dit zeker in de voormiddag plaatsvond (CGVS L. (...), p. 7). Aan het einde van het derde persoonlijk onderhoud, nadat u tijdens de pauze de kans had gehad om met uw advocaat te overleggen, stelde u plots toch niet zeker te zijn of het voor of na het werk was, aangezien jullie ook 's ochtends op weg naar het werk koffie gingen drinken. De schuld voor uw verwarring steekt u op het gebruik van Xanax (CGVS S. (...) 3, p. 19). Nergens uit de door u neergelegde documenten kan echter blijken dat u aan geheugenproblemen zou lijden. Voorts zijn jullie ook niet eenduidig over het ogenblik waarop uw echtgenote aan u zei dat ze E. (...) gezien had. U gaf aan dat uw partner bleek wegtrok en aan u zei dat jullie meteen moesten vertrekken. In de wagen zei ze u dat ze E. (...) gezien had (CGVS S. (...) 3, p. 8 en 9). Uw partner gaf daarentegen aan dat zij u nog in het tankstation zelf inlichtte. Uw echtgenote zag E. (...), zei dat jullie moesten vertrekken en op uw vraag om welke reden ze wilde vertrekken vertelde ze u dat E. (...) er was, waarna jullie in de auto stapten (CGVS L. (...), p. 7). Deze tegenstrijdige verklaringen ondermijnen jullie bewering dat jullie E. (...) gezien hebben in een tankstation.

Hoe dan ook, uit het loutere gegeven dat jullie mogelijks E. (...) in een tankstation hebben gezien kan geenszins afgeleid worden dat E. (...) het tot op heden op uw echtgenote gemunt zou hebben. Gezien hij vrijgelaten is uit de gevangenis en uit niets blijkt dat er destijds nog andere vrijheidsbeperkende maatregelen ten aanzien van hem golden, kan hem niet alleen allerminst verweten worden in dat tankstation aanwezig te zijn geweest, ook blijkt uit jullie verklaringen dat hij jullie vermoedelijk niet gezien – laat staan herkend – heeft én kan uit jullie verklaringen allerminst afgeleid worden dat er sprake is van een negatieve houding van hem ten aanzien van u en uw echtgenote. (CGVS S. (...) 2, p. 20; CGVS S. (...) 3, p. 7-9; CGVS L. (...), p. 7-8).

Voorts verklaarden jullie dat jullie dochter A. (...) ontvoerd werd op 20 april 2022. Deze gebeurtenis wordt an sich niet betwist. Jullie hebben echter niet aannemelijk gemaakt dat E. (...) en zijn entourage achter deze ontvoering zitten.

Jullie baseren zich hiervoor louter op het gegeven dat één van de ontvoerders in het politiebureau tegen uw echtgenote gezegd zou hebben dat ze de groeten kreeg van E. (...). Er kan hier opnieuw gewezen worden op enkele tegenstrijdige verklaringen. Zo situeerde u deze woorden in het politiebureau. U gaf aan dat jullie jullie dochter zagen zitten in de hoek, in dezelfde ruimte als de ontvoerders. U vroeg een politieagente om uitleg. Pas nadien deed één van de ontvoerders – u specificeerde dat het ging om de chauffeur van de wagen – uw vrouw voor de ogen van de politievrouwen de groeten van E. (...) (CGVS S. (...) 1, p. 14). Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud verklaarde u dat jullie in dezelfde ruimte waren als de ontvoerders toen één van hen tegen u, waar u eerder expliciet had aangegeven dat dit tegen uw echtgenote gezegd werd, zei dat u de groeten kreeg van E. (...) (CGVS S. (...) 2, p. 21). Uw echtgenote gaf daarentegen aan dat ze buiten de groeten van E. (...) kreeg, nog voor de ingang van het politiekantoor (CGVS L. (...), p. 9), wat tegenstrijdig is aan uw verklaringen tijdens uw eerste en tweede persoonlijk onderhoud. Dat u tijdens uw derde persoonlijk onderhoud – dat plaatsvond na het persoonlijk onderhoud van uw echtgenote – eveneens aangaf dat dit incident zich voordeed buiten het politiebureau (CGVS S. (...) 3, p. 12), daar waar u eerder expliciet had aangegeven dat jullie reeds binnen in het kantoor waren, komt allerminst aannemelijk over en doet op bijzonder ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van jullie verklaringen in dit verband.

Voorts kan erop gewezen worden dat nergens uit de door jullie voorgelegde documenten betreffende de ontvoering van A. (...) kan blijken dat E. (...) en zijn entourage achter deze ontvoering zitten. Moest er werkelijk een verband bestaan tussen enerzijds het verleden van uw echtgenote, zijnde de problemen met E. (...) en zijn entourage rond het jaar 2000, en anderzijds de ontvoering van jullie dochter A. (...) in 2022, i.e. meer dan twintig jaar later, kan aangenomen worden dat dit gedocumenteerd wordt en blijkt uit de door jullie voorgelegde bewijsmateriaal, quod non in casu. Uit de volmachten die u gaf aan uw zoon en aan uw vriend en uit het mailverkeer met uw advocaat (documenten 35, 37-40, 47.8, 47.10 (tweede deel) en 47.21) blijkt niet dat u of uw omgeving ten aanzien van de Bosnische autoriteiten aangegeven heeft dat E. (...) en zijn entourage verantwoordelijk zijn voor de ontvoering van uw dochter. Uit het schrijven van de politie van Mostar d.d. 20 maart 2023 blijkt dat u op 20 april 2022 melding had gemaakt van de ontvoering van uw dochter (document 43.3). In dit document wordt evenwel geen gewag gemaakt van E. (...) of zijn handlangers. Uit de attesten van het gezondheidscentrum in Mostar blijkt enkel dat uw dochter A. (...) een controle-onderzoek liet ondergaan ten gevolge van een ontvoering (documenten 43.26 en 43.27), nergens wordt hierin een schuldige aangewezen. Ook uit schrijven van het Bosnische ministerie van Veiligheid d.d. 2 mei 2022 waaruit blijkt dat u op 26 april 2022 een verzoek deed om een veilig onderkomen te bekomen (documenten 47.18 en 47.22) kan op geen enkele wijze afgeleid worden dat jullie E. (...) en zijn handlangers aangeduid hebben als daders van de ontvoering van A. (...). In het schrijven van de hulporganisatie BHWI (document 47.31) wordt kort gewag gemaakt van een ontvoering en de stopzetting van uw werkzaamheden voor deze organisatie, doch ook hier wordt niet uitgeweid over wie de personen zijn die uw dochter ontvoerd hebben, laat staan dat u deze personen heeft proberen aan te klagen. U legde bijgevolg geen documenten neer waaruit ontegensprekelijk blijkt dat de ontvoering in verband gebracht kan worden met E. (...) en zijn entourage.

Dat de ontvoering van uw dochter geen verband houdt met jullie problemen met en jullie vrees voor E. (...) blijkt eveneens uit onderstaande vaststellingen betreffende de houding van u en uw gezinsleden. Indien E. (...) of iemand uit zijn entourage werkelijk achter de ontvoering van A. (...) zou zitten, kan redelijkerwijs verwacht worden dat jullie gedrag in lijn ligt met een werkelijke vrees voor deze persoon, hetgeen allerminst het geval is.

Hoewel uit jullie verklaringen blijkt dat op 20 april 2022 jullie dochter ontvoerd werd door toedoen van E. (...), dient vastgesteld te worden dat jullie geenszins conform de door jullie opgeworpen vrees gehandeld hebben. Zo blijkt dat jullie na de ontvoering van A. (...) nog anderhalve maand jullie leven verderzetten in Bosnië-Herzegovina en dat jullie nauwelijks voorzorgsmaatregelen namen om jullie te beschermen tegen E. (...) en zijn entourage. Gepolst of jullie voorzorgsmaatregelen namen nadat jullie E. (...) zagen, gaf u aan dat dit niet het geval was (CGVS S. (...) 2, p. 21). U zei slechts dat jullie niet lang nadien naar het buitenland vertrokken, maar haalde verder geen voorzorgsmaatregelen aan (CGVS S. (...) 2, p. 21). Jullie vertrokken evenwel pas naar het buitenland in juni 2022. Uit jullie paspoorten blijkt dat uw echtgenote, I. (...) en F. (...) Bosnië-Herzegovina verlieten op 4 juni 2022. Pas later gaf u aan dat u als enige langer in Bosnië-Herzegovina bleef omdat u uw opzegperiode nog moest volbrengen (CGVS S. (...) 2, p. 11). Ook na de ontvoering van A. (...) namen jullie geen speciale voorzorgen (CGVS S. (...) 2, p. 24). Als jullie gingen werken raadden jullie de kinderen slechts aan dat ze de deur van de kamer op slot moesten doen en voor

niemand mochten open doen (CGVS S. (...) 2, p. 24). Ofschoon uit uw verklaringen blijkt dat u uw dochter A. (...) en K. (...) naar familieleden in Polen bracht de dag na de ontvoering (CGVS 1, p. 7; CGVS 2, p. 11, 12), is het gebrek aan ernstige voorzorgsmaatregelen voor de overige gezinsleden zeer merkwaardig in het licht van de vaststelling dat A. (...) van bij een busstation dat op slechts 100 meter van jullie huis gelegen was ontvoerd werd (CGVS F. (...), p. 24) en uw stelling dat u enkele dagen voor de ontvoering een wagen met een Duitse nummerplaat opmerkte die langs jullie huis passeerde en waaruit men richting jullie huis keek (CGVS S. (...) 2, p. 22). Voorts verklaarde F. (...) dat hij tijdens de laatste weken in Bosnië-Herzegovina nog steeds vijf dagen per week naar school ging (CGVS F. (...), p. 10). Zijn school lag op 17 km ver van de plaats waar jullie woonden en hij ging gewoonlijk met de bus (CGVS F. (...), p. 8). Uit uw verklaringen blijkt ook dat u en uw echtgenote bleven verder werken. Gevraagd naar jullie bezigheden in de maanden voor jullie vertrek, geeft u aan dat jullie de hele tijd aan het werk waren (CGVS S. (...) 1, p. 9, 10). Jullie vertrokken om 5 of 6 uur en waren pas thuis om 10 uur 's avonds. Jullie waren immers aan de slag in verschillende opvangcentra waar jullie naartoe moesten (CGVS S. (...) 1, p. 10). Zelf bleef u nog langer in Bosnië-Herzegovina dan uw familieleden, met name tot 24 juni 2022 omdat u uw ontslagperiode moest volbrengen (CGVS S. (...) 1, p. 8). Het is absoluut niet aannemelijk dat jullie jullie handel en wandel zouden verder zetten en dat jullie in de openbaarheid zouden blijven begeven en in hetzelfde huis dat al op de radar van de maffia stond zouden blijven wonen indien jullie daadwerkelijk meenden dat de maffia jullie op de hielen zat. Aan u de vraag voorgelegd om welke reden jullie Bosnië-Herzegovina niet eerder verlaten hebben, gaf u aan dat jullie moesten wachten tot iedereen van jullie gezin de nationaliteit had (CGVS S. (...) 1, p. 12, 13). Uit de door jullie neergelegde documenten blijkt dat F. (...) als laatste staatsburger van Bosnië-Herzegovina werd. F. (...) kreeg een identiteitskaart van Bosnië-Herzegovina op 31 maart 2022 en zijn paspoort van Bosnië-Herzegovina werd aan hem uitgereikt op 12 april 2022. Dit is ruim voor zijn vertrek op 4 juni 2022 en zelfs voor de ontvoering van A. (...). Uiteindelijk gaf u aan dat jullie nog gewacht hadden omwille van zijn school, zodat hij zijn schooldiploma kon halen (CGVS S. (...) 1, p. 13; CGVS S. (...) 2, p. 24). Deze uitleg houdt gelet op jullie beweerde vrees geen steek. Ook dient er nog benadrukt te worden dat u Bosnië-Herzegovina nog verliet op 21 april 2022, de dag na de beweerde ontvoering van A. (...). U bracht haar en K. (...) naar het buitenland, met name naar Tsjechië waarna ze verder reisden naar Polen (CGVS S. (...) 2, p. 11, 12). Vervolgens reisde u zelf door naar België, waar u het trouwfeest van uw dochter T. (...), dat plaatsvond in april 2022 bijwoonde (CGVS S. (...) 2, p. 11, 12). In het licht van de door u beweerde vrees, is het allerminst aannemelijk dat u uw echtgenote in dergelijke omstandigheden alleen achterliet in Bosnië en ook dat u nadien, zonder een verzoek om internationale bescherming ingediend te hebben in België, Polen, Tsjechië of een andere Europees land waar u doorheen reide, nog terugkeerde naar Bosnië-Herzegovina (CGVS S. (...) 2, p. 12). Jullie houding, met name jullie afwachtende attitude en jullie gebrek aan voorzorgsmaatregelen in jullie dagelijkse leven, zet de geloofwaardigheid van jullie verklaringen dat E. (...) en zijn entourage achter de ontvoering van A. (...) zaten en het aldus op jullie gemunt hadden op fundamentele wijze op de helling.

Tot slot kan er nog gewezen worden op jullie totale gebrek aan kennis over E. (...), de persoon over wie jullie beweren dat deze het nog steeds op jullie gemunt zou hebben, die jullie dochter ontvoerd zou hebben en die jullie ertoe gedreven heeft om het land te verlaten. Zo kenden jullie geeneens zijn volledige naam, wisten jullie niet waar hij momenteel woont en konden jullie voor het overige niets zeggen over zijn leven. Jullie informeerden ook niet naar hem nadat jullie te weten kwamen dat hij terug op vrije voeten was (CGVS S. (...) 3, p. 6 en 7; CGVS L. (...), p. 6). Uit een dergelijk gebrek aan kennis kan geen werkelijke vrees afgeleid worden. Nochtans kan van een verzoeker om internationale bescherming in alle redelijkheid verwacht worden dat hij of zij zich terdege informeert over die elementen die rechtstreeks in verband staan met zijn of haar vrees. Dit flagrante gebrek aan kennis en interesse om informatie in te winnen over jullie voornaamste belager ondermijnt de geloofwaardigheid van uw vrees ten aanzien van E. (...) dan ook op fundamentele wijze.

Voorgaande vaststellingen nopen er toe te besluiten dat er aan de betrokkenheid van E. (...) bij de ontvoering van A. (...) en de door jullie beweerde actuele vrees voor E. (...) en zijn entourage geen geloof kan worden gehecht.

Volledigheidshalve kan nog aangestipt worden dat u niet aannemelijk maakte dat jullie door een van de door u neergelegde video's actueel nog een nood aan internationale bescherming hebben. Immers, uit uw verklaringen blijkt dat de YouTube-opname van uw echtgenote waarin ze verscheen en over haar problemen vertelde en waarvan u aangeeft dat jullie er bedreigingen door kenden (CGVS S. (...) 1, p. 21; CGVS S. (...) 2, p. 3-8. document 31.A) intussen niet meer openbaar te vinden is (CGVS 2 D. S. (...), p. 4). Deze bewuste opname werd ingekort en momenteel is er slechts een video van twee minuten waarin muziek te horen is en waarin het niet specifiek over uw echtgenote gaat. U gaf tijdens uw tweede onderhoud in januari 2023 zelf aan dat het grootste deel van de opname intussen al meer dan vijf jaar verwijderd is (CGVS S. (...) 2, p. 5). Gezien jullie sindsdien, zoals hierboven werd vastgesteld, recent geen problemen met E. (...) en zijn entourage gekend hebben, kan er dan ook geen actuele vrees uit de video, die twintig jaar geleden opgemaakt en verspreid werd, worden afgeleid.

Met betrekking tot de vermoedelijk door A. K. (...) en G. (...) aangestoken brand die plaatsvond in 2018 in de woonst waar jullie spullen ondergebracht waren en waar jullie zouden gaan wonen na jullie verblijf in het

opvangcentrum, dient vooreerst aangestipt te worden dat u deze brand nog niet vermeld had bij uw eerste interview op de Dienst Vreemdelingenzaken (Vragenlijst S. (...) CGVS afgenomen op de DVZ d.d. 17 augustus 2022, punt 3.4, 3.5, 3.7). Toen er specifiek gepeild werd naar problemen met medeburgers, verwees u slechts naar mondelinge conflicten en ruzies met de burens, maar repte u met geen woord over een brandstichting (Vragenlijst S. (...) CGVS afgenomen op de DVZ d.d. 17 augustus 2022, punt 3.7). Van een verzoeker om internationale bescherming kan nochtans verwacht worden dat hij zo snel mogelijk alle asielmotieven aanbrengt aan de asielinstanties. De vaststelling dat dit niet gebeurde, roept vragen op. Bij het begin van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS gevraagd hoe het vorige interview verlopen was, gaf u aan dat er vertaalproblemen waren (CGVS S. (...) 1, p. 3). Uitgenodigd om desgewenst correcties aan te brengen, zei u dat uw dochter voor 5 uur 's ochtends ontvoerd werd (CGVS S. (...) 1, p. 3, 4). Verder wenste u geen correcties aan te brengen (CGVS S. (...) 1, p. 4). U antwoordde bevestigend op de vraag of u uw vorige verklaringen nagelezen had en of die correct waren (CGVS S. (...) 1, p. 4). Voorts gaf u nog te kennen dat u alles had kunnen zeggen, maar niet in detail (CGVS S. (...) 1, p. 4). Er waren geen belangrijke zaken die u nog niet had kunnen zeggen, zo bevestigde u (CGVS S. (...) 1, p. 4). Geconfronteerd met het feit dat u de brandstichting niet vermeld had bij uw interview op de DVZ, zegt u dat u destijds documenten over de brand gaf (CGVS S. (...) 2, p. 17), hetgeen niet klopt (ontvangstbewijs documenten d.d. 17 augustus 2022). Vervolgens zei u dat u bij het vorige interview niet alles in detail had kunnen zeggen en dat er communicatieproblemen met de tolk waren (CGVS S. (...) 2, p. 17). Ook uw zoon vermeldde bij zijn eerste interview op de DVZ deze brand niet (Vragenlijst D. F. (...) CGVS afgenomen op de DVZ d.d. 17 augustus 2022, punt 3.4, 3.5, 3.7). F. (...) gaf aan dat zijn interview op de DVZ in het algemeen goed verlopen was, behalve dat hij een beetje gestresseerd was (CGVS F. (...), p. 2). Hij wenste geen zaken aan te passen (CGVS F. (...), p. 3). Hij antwoordde bevestigend op de vraag of er belangrijke dingen waren die hij nog niet gezegd had, maar de kans geboden om dit te concretiseren deed hij dit niet, om uiteindelijk aan te geven dat hij op dat moment niets belangrijks wilde toevoegen (CGVS F. (...), p. 3). Toen F. (...) er op gewezen werd dat hij de brand niet vermeld had bij het vorige interview, gaf hij aan dat het interview kort was (CGVS F. (...), p. 16). Dat jullie beiden deze brand nog niet vermeld hadden bij jullie interview op de DVZ doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van de beweerde vrees die jullie hierdoor zouden hebben. Er kan bovendien ook gewezen worden op het feit dat uit uw verklaringen blijkt dat uw gezin nadien ook nog in hetzelfde huis (CGVS S. (...) 2, p. 17) en in een huis vlak in de buurt gewoond heeft, met name op 500 meter of 1 km verder (CGVS F. (...), p. 26; CGVS S. (...) 2, p. 17), hetgeen absoluut niet getuigt van het feit dat jullie nog een vrees zou hebben omwille van deze brand.

In dit verband kan er naast de eerder gemaakte vaststellingen betreffende jullie houding, die niet getuigt van een vrees in de periode na de ontvoering van uw dochter, ook gewezen worden op andere vaststellingen met betrekking tot jullie houding in de jaren voorafgaand aan jullie vertrek uit Bosnië-Herzegovina. Zowel u als uw echtgenote reisden na de brandstichting in jullie woning meermaals naar het buitenland zonder een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Jullie keerden integendeel steeds terug naar Bosnië-Herzegovina. Zo reisde u in augustus 2021 reeds naar België en Duitsland zonder een verzoek om internationale bescherming in te dienen (CGVS S. (...) 2, p. 11). U gaf aan dat u geen verzoek om internationale bescherming indiende omdat niet al uw familieleden de nationaliteit van Bosnië-Herzegovina hadden en omdat u hen niet in de steek wilde laten (CGVS S. (...) 2, p. 11). Ook met betrekking tot uw echtgenote kan opgemerkt worden dat de houding waarbij ze sinds ze de nationaliteit van Bosnië-Herzegovina kreeg in 2019 meermaals het land verliet en nadien terugkeerde naar Bosnië-Herzegovina zonder een verzoek om internationale bescherming in te dienen, niet te rijmen valt met het bestaan van een nood aan internationale bescherming in haar hoofde. U geeft aan dat ze sinds ze de nationaliteit van Bosnië-Herzegovina had reeds tweemaal via Tsjechië bij haar familie in Moldavië op bezoek ging (CGVS S. (...) 2, p. 12). Uit het paspoort van uw echtgenote blijkt dat ze in februari en maart 2020; en in augustus en september 2021 reisde. Ze keerde steeds terug naar Bosnië-Herzegovina en diende bij geen van deze reizen een verzoek om internationale bescherming in (CGVS S. (...) 2, p. 12). U verklaart dat ze dit niet deed omdat jullie hadden afgesproken dat jullie samen een verzoek om internationale bescherming zouden indienen als iedereen de nationaliteit had (CGVS S. (...) 2, p. 12). Ze wilde u en de kinderen niet achterlaten (CGVS S. (...) 2, p. 26). Indien uw echtgenote daadwerkelijk een vrees had, houdt een dergelijke houding geen steek. Dit doet op fundamentele wijze afbreuk aan jullie beweerde nood aan internationale bescherming in dit verband.

De documenten die jullie neerleggen met betrekking tot de brand kunnen hier geen nieuw licht op werpen (documenten 13, 36 en 42). Met betrekking tot het wooncontract, het PV van de brandweer en de civiele bescherming en het document van de burgemeester die een soort schadevergoeding toekende aan de eigenaar van het huis dient te worden vastgesteld dat dit slechts kopieën zijn waarvan de authenticiteit op geen enkele wijze kan worden nagegaan. Aangaande het document dat dateert van 17 januari 2023 betreffende de goederen die gestolen werden uit jullie huis voorafgaand aan de brand dat werd opgesteld door K. (...) en het attest van het politiecommissariaat van Mostar d.d. 18 januari 2023 waarin staat dat K. (...) op 13 januari 2023 melding maakte van de diefstal van enkele goederen in Salakovac dient opgemerkt te worden dat dergelijke documenten die zo'n vijf jaar na de feiten bekomen werden bijzonder weinig

bewijskracht hebben. Hoe dan ook wijzigen deze documenten niets aan de vaststelling dat jullie houding niet getuigt van een actuele vrees omwille van deze brand.

Met betrekking tot de door u aangehaalde verkrachting van uw echtgenote door M. T. (...) die volgens uw verklaringen plaatsvond in 2018 of 2019 dient vooreerst te worden aangestipt dat deze gebeurtenis dateert van drie of vier jaar voor jullie vertrek en dat uw echtgenote nadien geen problemen meer gekend heeft met deze persoon (CGVS S. (...) 1, p. 15; CGVS S. (...) 2, p.17, 18). Sinds de verhuis van T. (...) naar Mostar in 2019 of 2020 kenden jullie bovendien geen problemen meer met T. (...) (CGVS S. (...) 2, p. 19). Gelet op het feit dat jullie vervolgens nog een aanzienlijke tijd in Bosnië-Herzegovina verbleven zonder problemen met hem te kennen en gelet op de hierboven gedane vaststellingen aangaande jullie houding in de jaren voor jullie vertrek uit Bosnië-Herzegovina, kan op basis van de problemen die jullie kenden met M. T. (...) geenszins tot een nood aan internationale bescherming in jullie hoofde besloten worden.

Wat er ook van zij, er dient opgemerkt te worden dat jullie niet aannemelijk gemaakt hebben dat jullie voor de door jullie aangehaalde hiervoor besproken problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Bosnië-Herzegovina – anno 2025 geen of onvoldoende beroep zouden kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Bosnië-Herzegovina aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Bosnië-Herzegovina voor jullie sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uit uw verklaringen blijkt dat u geen vertrouwen hebt in de autoriteiten in Bosnië-Herzegovina en dat u hen corrupt vindt (CGVS S. (...) 2, p. 13, 20). U verwijst naar de ervaring met alle zaken die jullie mee maakten en geeft aan dat jullie niet voldoende hulp gekregen hebben (CGVS S. (...) 2, p. 25). In dit kader wordt erop gewezen dat een deel van de feiten waar u naar verwijst dateren van vóór jullie erkenning als vluchteling in Bosnië-Herzegovina in 2005. Inmiddels zijn jullie staatsburgers. Daargelaten de tekortkomingen van het optreden van de autoriteiten van Bosnië-Herzegovina in de periode van de jaren 1990 en begin van de jaren 2000, moet bovendien benadrukt worden dat de autoriteiten in Bosnië-Herzegovina sindsdien geëvolueerd zijn, zoals blijkt uit de hieronder geciteerde informatie. U slaagt er niet in om te overtuigen van uw stelling dat u anno 2025 geen of onvoldoende hulp zou krijgen van de autoriteiten. Uit het geheel van uw verklaringen blijkt namelijk afdoende dat de Bosnische autoriteiten in het verleden meermaals daadwerkelijk opgetreden hebben indien u hun hulp inroept.

In dit verband kan er vooreerst naar de brand in de woning waarin uw spullen opgeslagen waren verwezen worden. U verweet A. K. (...) en G. (...) achter deze brand te zitten (CGVS S. (...) 1, p. 7, 15 en 16). Uit niets blijkt echter dat de autoriteiten van Bosnië-Herzegovina onwillig of onmachtig waren om op te treden tegen deze personen. De politie kwam na de brand ter plaatse, deed onderzoek en nam foto's (CGVS S. (...) 2, p. 16). De brand had echter alles vernietigd en maakte het onmogelijk om vingerafdrukken te nemen (CGVS 2 D. S. (...), p. 16). Dat de politie de daders niet vond (CGVS F. (...), p. 5), kan dan ook hieraan te wijten zijn. Bovendien, ondanks jullie vermoedens met betrekking tot de identiteit van de brandstichters, hebben u en uw gezin nooit klacht ingediend bij de politie omwille van de brand (CGVS S. (...) 2, p. 16). De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belagers en eventuele verdere problemen die zij zouden kunnen veroorzaken te voorkomen. Dat jullie geen klacht indienden omdat jullie niet de eigenaars van het huis waren (CGVS S. (...) 2, p. 16), volstaat niet voor dit nalaten. Uit het feit dat de autoriteiten G. (...) reeds veroordeelden tot een gevangenisstraf van zes maanden (CGVS S. (...) 2, p. 16), kan afgeleid worden dat ze bereid zijn om tegen hem op te treden. Ook uit het feit dat de politie telkens met A. K. (...) sprak, ook al konden ze niets doen omdat hij mentale problemen had, blijkt dat de politie bereid is u hulp en/of bescherming te bieden (CGVS S. (...) 2, p. 25). Ook met betrekking tot de overige problemen die jullie aanhaalden met A. K. (...) blijkt uit uw verklaringen niet dat de autoriteiten niet zouden optreden tegen hem. U geeft aan dat de politie meermaals ter plaatse kwam nadat jullie hen opgeroepen hadden omwille van A. K. (...) (CGVS S. (...) 2, p. 26). Ze gingen in gesprek met A. K. (...) en kwamen weer bij jullie langs (CGVS S. (...) 2, p. 26). Ze gaven aan dat ze niets tegen hem konden doen omdat hij papieren had waarop stond dat hij mentaal niet goed was (CGVS S. (...) 2, p. 25, 26). Jullie dienden echter nooit officieel een klacht in tegen A. K. (...) (CGVS S. (...) 2, p. 26). Evenmin blijkt uit uw verklaringen dat u ooit het onvoldoende optreden van de autoriteiten tegen A. K. (...) heeft aangekaart (CGVS S. (...) 2, p. 24). Gelet op het voorgaande kan dan ook nog aangestipt worden dat internationale bescherming slechts kan worden toegekend wanneer blijkt dat alle nationale beschermingsmodaliteiten, waarvan redelijkerwijze kan worden verwacht dat men hierop eerst een beroep doet, uitgeput zijn. Dit is hier evenwel niet het geval.

Ook met betrekking tot M. T. (...) kan niet besloten worden dat de Bosnische autoriteiten onwillig of onmachtig waren om tegen hem op te treden. Vooreerst dient hier benadrukt te worden dat u verklaart niet te weten of uw echtgenote beroep deed op de autoriteiten omwille van deze gebeurtenis (CGVS S. (...) 2, p. 18). Uit uw verklaringen blijkt voorts dat ook u en K. (...) problemen met hem kenden. K. (...) ging eens naar de politie omdat hij bedreigd werd omdat hij volgens T. (...) niet mocht passeren (CGVS S. (...), p. 18, 19). De politie zei aan T. (...) dat K. (...) de weg ook mocht gebruiken en dat hij hem met rust moest laten (CGVS S. (...) 2, p. 19). Hieruit kan aldus geenszins afgeleid worden dat, indien de autoriteiten op afdoende wijze ingelicht worden van alle feiten, zij onwillig of onmachtig zijn om hiertegen op te treden.

Aan de bewering van uw advocate dat de politie geweigerd zou hebben om hulp te bieden nadat u en uw echtgenote E. (...) gezien hadden in het tankstation – in het café (zie verzoekschrift d.d. 8 juni 2023, p. 15) – dient opgemerkt dat zowel u als uw echtgenote aangegeven hebben met niemand gesproken te hebben over deze gebeurtenis en geen informatie te hebben ingewonnen bij jullie autoriteiten. Uw echtgenote gaf hierbij nog zeer duidelijk aan dat, gezien er niets gebeurd was, er ook geen reden was om naar de politie te gaan (CGVS S. (...) 3, p. 8 en 9; CGVS L. (...), p.7 en 8). Dat er aldus volgens uw advocate sprake is geweest van een weigering om hulp vanwege jullie autoriteiten kan dan ook niet aangenomen worden.

Aangaande de ontvoering van uw dochter A. (...) dient daarnaast vastgesteld te worden dat de politie meteen nadat u hen opgebeld had ter plaatse kwam. Er werden controles gehouden op de route die de ontvoerders genomen hadden en uw dochter werd min of meer dertig minuten na haar ontvoering bevrijd van haar belagers. Uit het gegeven dat zowel uw dochter als haar ontvoerders meegenomen werden naar het dichtstbijzijnde politiekantoor en daar voor een korte periode in eenzelfde ruimte dienden door te brengen – weliswaar steeds onder toezicht van meerdere agenten – totdat u aangekomen was in het politiebureau, kan bezwaarlijk afgeleid worden dat de Bosnische autoriteiten u niet konden of wilden helpen. In dit verband dient er ook nog benadrukt te worden dat jullie op het politiebureau op de dag van de ontvoering, ook al drong de inspecteur hierop aan, geen klacht hebben ingediend tegen de ontvoerders van jullie dochter (CGVS S. (...) 3, p. 13-15) en dat jullie ook nadien geen stappen hebben gezet om de door jullie beweerde betrokkenheid van E. (...) en zijn entourage bij de ontvoering van A. (...) kenbaar te maken aan de Bosnische autoriteiten (CGVS S. (...) 3, p. 18). Dat u overigens wel allerhande stappen zette om een attest van de ontvoering te bekomen als bewijs van deze gebeurtenis – u ging meermaals naar het politiecommissariaat om een attest te bekomen en ook later zette u stappen om een dergelijk schrijven te bekomen (CGVS S. (...) 1, p. 14) - maar dat jullie niet jullie vermoedens over de daders kenbaar maakten houdt in alle redelijkheid geen steek. Dat u in de periode na de ontvoering trachtte een veilig onderkomen te vinden voor u en uw gezin wordt op zich niet betwist (CGVS S. (...) 3, p. 15), doch ook met de documenten die u in dit verband neerlegt toont u op geen enkele wijze aan dat jullie aan de Bosnische autoriteiten kenbaar gemaakt hebben dat E. (...) en zijn handlangers verantwoordelijk zijn voor de ontvoering van jullie dochter of dat jullie andere stappen hebben gezet om de waarheid aan het licht te brengen. U bevestigde dit later en stelde expliciet dat u officieel nergens klacht heeft ingediend of gemeld heeft dat E. (...) achter de ontvoering zou zitten (CGVS S. (...) 3, p. 18), waarna u zich afvroeg bij wie of waar u dit zou kunnen doen (CGVS S. (...) 3, p. 18). Erop gewezen dat er verschillende instanties zijn waarop u zich zou kunnen beroepen, gaf u aan dat de autoriteiten zich niet kunnen permitteren om een agent naast uw woning te laten postvatten (CGVS S. (...) 3, p. 18). Deze uitleg overtuigt niet. Hoewel de staat verplicht is doeltreffende bescherming aan zijn burgers te bieden, is deze verplichting niet absoluut en kan dit niet worden begrepen als een resultaatsverbintenis. Afdoende politiebescherming houdt immers niet in dat u 24 uur op 24 uur een agent voor uw lijfbehoud en persoonlijke individuele bescherming wordt toegewezen, maar wel dat de personen die u belagen eventueel worden gearresteerd en vervolgd. Er voorts op gewezen dat men niet kan verwachten dat uw autoriteiten u hulp en/of bescherming biedt indien u hen niet op de hoogte brengt van alle feiten, verwees u naar de gebeurtenissen die uw echtgenote overkomen waren rond de eeuwwisseling, i.e. meer dan twintig jaar geleden, en stelde u dat Bosnië sindsdien hetzelfde is gebleven en niet in beweging is gekomen (CGVS S. (...) 3, p. 18), hetgeen wordt tegengesproken door de hieronder geciteerde informatie waaruit blijkt dat de Bosnische autoriteiten veel vooruitgang geboekt hebben. U verwees hierbij nog naar de corruptie in uw land van herkomst en u liet hierna uitschijnen dat als men kennissen heeft er veel mogelijk is (CGVS S. (...) 3, p. 18). Echter, tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud gevraagd of u iets ondernomen had om uw vermoedens van corruptie bij de vrijlating van de ontvoerders van uw dochter aan te kaarten bij de Bosnische autoriteiten verklaarde u dit niet gedaan te hebben (CGVS S. (...) 2, p. 25). Ook uw echtgenote maakte verschillende keren melding van corruptie en mogelijke omkoping (CGVS L. (...), p. 4, 13, 15). Gevraagd naar concrete indicaties waaruit blijkt dat er sprake geweest zou zijn van omkoping in het kader van het onderzoek naar de ontvoering van uw dochter kon zij evenwel geen concrete elementen aanbrengen (CGVS L. (...), p. 13). Evenmin kon zij concretiseren waarom zij van mening is dat ze niet terecht zou kunnen bij de Bosnische autoriteiten indien ze te maken zou krijgen met omkoping (CGVS L. (...), p. 15). Ook toen u gevraagd werd naar concrete redenen waarom u anno 2025 geen beroep zou kunnen doen op de politie haalde u slechts de algemene uittaling aan dat u geen vertrouwen heeft in de politie (CGVS S. (...) 2, p. 25). Toen u later gevraagd werd naar de mogelijkheid om beroep te doen op uw autoriteiten indien het bij een terugkeer naar Bosnië-Herzegovina zou komen tot problemen met E. (...), bracht u opnieuw geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat de Bosnische autoriteiten onwillig of onmachtig zijn om u de nodige hulp en/of bescherming te bieden. U gaf enkel aan dat u er niet over wilde nadenken en dat u in België pas beseft heeft hoeveel gevaar jullie in Bosnië-Herzegovina liepen (CGVS S. (...) 3, p. 18). Dit volstaat in alle redelijkheid niet om aan te nemen dat u en uw gezin geen beroep zouden kunnen doen op de autoriteiten indien nodig.

Uit voorgaande blijkt afdoende dat u kan rekenen op de hulp en/of bescherming van de Bosnische autoriteiten.

Bovendien blijkt uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: BosniëHerzegovina Algemene Situatie van 6 januari 2025, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/sites/default/files/>

[rapporten/coi_focus_bosnie-herzegovina_algemene_situatie_20250106.pdf](#) of <https://www.cgvs.be/nl>) dat, niettegenstaande (belangrijke) hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, de Bosnische autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat de werking van de politie zonder meer gericht is op het creëren van een veilige omgeving voor de hele bevolking en dat een aanzienlijk deel van de Bosnische bevolking een zeker vertrouwen tot een hoog niveau van vertrouwen heeft in de politie. Voorts blijkt dat, in het geval de Bosnische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De civiele autoriteiten hebben daadwerkelijke controle over de veiligheidsdiensten en beschikken over mechanismen om gevallen van misbruik en corruptie te onderzoeken en te bestraffen. Om eventueel machtsmisbruik van politiefunctionarissen en andere vormen van onprofessioneel of onzedig gedrag van politiefunctionarissen doeltreffend te kunnen bestraffen, zijn binnen alle politiekorpsen onderzoekseenheden actief voor interne aangelegenheden. Daarnaast werd binnen het Ministerie van Binnenlandse Zaken het Openbaar Bureau voor Klachten (Public Complaints Bureau) opgericht dat onafhankelijk klachten van burgers over de politie behandelt. Wangedrag van politieagenten kan daarnaast ook gemeld worden via de Crime Busters Hotline. De overheid voorzag tevens in trainingen en handleidingen voor de politie om misbruiken en corruptie tegen te gaan en om het respect voor de mensenrechten te promoten. Verder kan elke Bosniër die meent in zijn/haar rechten te zijn geschaad zich wenden tot de Ombudsdienst (Institution of Human Rights Ombudsman for Bosnia and Herzegovina, dat uit drie ombudspersonen (i.e. een Servische, Kroatische en Bosniak) bestaat die de mensenrechtensituatie in BosniëHerzegovina opvolgen. Ook bestaat voor elke burger de mogelijkheid de eventuele onwettelijkheid van zijn of haar arrestatie aan te klagen bij het gerecht. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand, verleend door gouvernementele en niet-gouvernementele organisaties (o.a. Vaša Prava en het Helsinki Committee for Human Rights), in Bosnië aanwezig zijn. Informatie stelt ook nog dat, ofschoon er ook hier nog verdere hervormingen aangewezen zijn, een aantal voorname stappen werden gezet om corruptie aan te pakken. Zo beschikt Bosnië-Herzegovina sinds 2014 over een Agentschap voor de Preventie van Corruptie en de Coördinatie van de strijd tegen Corruptie (APIK). Dit agentschap ontwikkelde een strategie tegen corruptie en in de daaropvolgende jaren werden ook in de beide entiteiten (RS en FBiH) anticorruptiestrategieën en actieplannen ontwikkeld. Ondanks het adequate institutioneel, wetgevend en strategisch kader op het vlak van corruptiebestrijding, blijft het aantal veroordelingen voor corruptie evenwel laag. Een gebrek aan harmonisatie van de verschillende wettelijke bepalingen op de verschillende bestuursniveaus, wordt hier als het grootste probleem aanzien. De Bosnische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Bosnia and Herzegovina", die onder meer inzet op trainingen bij politie en gerecht. Naast de gewone rechtsgang en de Ombudsdienst, zijn er ook het ministerie voor Mensenrechten en Vluchtelingen (MHRR) en een aantal ngo's en internationale mensenrechtenorganisaties tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen die in Bosnië opererende autoriteiten aan alle onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Met betrekking tot uw zoon F. (...), van wie u aanhaalde dat hij problemen kende omwille van zijn geaardheid en dat hij met name gepest en geslagen werd op school en dat er op straat veel verbale aanvaringen waren (CGVS S. (...) 1, p. 14, 15; CGVS S. (...) 2, p. 14, 15; documenten 47.17 en 49), dient gewezen te worden op het feit dat er ook in zijn hoofde een weigeringsbeslissing genomen werd. Gelet hierop blijkt uit niets dat er voor u en uw echtgenote een nood aan internationale bescherming in jullie hoofde zou bestaan omwille van de geaardheid van F. (...).

Aangaande de foto's van de video van Al Jazeera, dewelke dateert van vóór het jaar 2014, en het feit dat u in dit filmpje vertelde over de levensomstandigheden in het opvangcentrum en u daardoor bedreigingen kreeg op facebook vanuit Kosovo (CGVS S. (...) 2, p. 9, 10, document 31.B en 33), dient vooreerst aangestipt te worden dat u geen begin van bewijs neerlegt betreffende deze bedreigingen. Hoe dan ook blijkt uit uw verklaringen dat u sindsdien geen problemen kende. Gezien u sinds 2014 geen problemen meer kende omwille van dit filmpje kan dan ook geenszins aangenomen worden dat dit vandaag de dag wel plots zo zou zijn. In zoverre u aanhaalde dat zowel u, uw kinderen als uw echtgenote zichtbaar in beeld kwamen (CGVS S. (...) 2, p. 9), kan nog aangestipt worden dat uit de door u neergelegde foto's niet blijkt dat uw echtgenote

zichtbaar in beeld kwam. Gelet op het geheel van deze vaststellingen kan er dan ook geen nood aan internationale bescherming uit dit filmpje afgeleid worden.

Met betrekking tot het feit dat u aangaf dat er over uw echtgenote gezegd werd dat ze een prostituee was en een vuile vrouw (CGVS S. (...) 1, p. 12) kan nog vastgesteld worden dat deze louter mondelinge opwerpingen, hoe laakbaar ze ook zijn, op zich onvoldoende zwaarwichtig zijn om gelijkgesteld te kunnen worden met een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of met ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

Aangaande het door u aangehaalde fysieke geweld dat u onderging in Kosovo en het feit dat u veroordeeld werd door de militaire rechtbank omdat u geen legerdienst wilde doen en waarvan u een document neerlegt om dit laatste aan te tonen, kan nog aangestipt worden dat deze problemen gesitueerd dienen te worden in 1998 (CGVS S. (...) 1, p. 16; document 4). Uit uw verklaringen blijkt niet dat u na uw aankomst in Bosnië-Herzegovina nog problemen kende omwille van deze gebeurtenissen die zich ongeveer 25 jaar geleden afspeelden in het huidige Servië en Kosovo (CGVS S. (...) 1, p. 13-16).

In zoverre u aangaf dat u nog steeds psychologische gevolgen ondervindt van wat u meemaakte (CGVS S. (...) 1, p. 3, 16) en dat ook blijkt dat uw echtgenote in België door een psycholoog en een psychiater begeleid wordt waarvan ze ook medische attesten neerlegt om dit te staven, kan nog aangestipt worden dat blijkt dat zowel u als uw echtgenote ook in Bosnië-Herzegovina toegang hadden tot de gezondheidszorg aldaar (zie documenten 18-20, 32, 47.4, 47.5, 47.12, 47.13, 47.14, 47.15, 47.23 en 47.25). Voor de beoordeling van medische elementen kunnen jullie desgewenst een aanvraag voor een machtiging tot verblijf richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

Volledigheidshalve kan nog aangestipt worden dat jullie er in Bosnië-Herzegovina in geslaagd waren om een leven uit te bouwen, een dak boven jullie hoofd te hebben en te werken (CGVS F. (...), p. 5; CGVS S. (...) 1, p. 6, 7). Zowel u als uw echtgenote konden verschillende opleidingen doen en hadden werk in Bosnië-Herzegovina (CGVS F. (...), p. 8, 9), zoals ook blijkt uit de verschillende attesten betreffende opleidingen en werkdocumenten die jullie neerleggen. U geeft aan dat jullie financieel voldoende ruimte hadden om rond te komen (CGVS S. (...) 1, p. 8; CGVS S. (...) 1, p. 20). Het feit dat aan jullie beloofd werd dat aan jullie na de sluiting van het opvangcentrum in 2019 een woonst zou worden toegekend maar dat dit daarna niet gebeurde (CGVS S. (...) 1, p. 18), zoals u ook wilt aantonen met enkele documenten met betrekking tot jullie verblijf in opvangcentra en vergaderingen die daar gehouden werden, doet geen afbreuk aan voorgaande vaststellingen dat jullie er wel degelijk in geslaagd waren om een leven uit te bouwen en een onderkomen te vinden. Uit niets blijkt dan ook dat jullie bij terugkeer niet in staat zouden zijn om de draad (opnieuw) op te pikken.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd aan uw administratieve dossier toegevoegd.

De overige door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet ombuigen. Uw identiteit en nationaliteit en deze van uw echtgenote en uw kinderen, zoals blijkt uit jullie identiteitsdocumenten (document 2, 3, 21, 28, 29, 31d, 34 en 48), staan niet ter discussie. Dat u en uw familieleden in Bosnië-Herzegovina erkend werden als vluchteling door UNHCR, dat jullie er in opvangcentra verbleven, dat jullie trachtten om andere opvangplaatsen te bekomen, er werkten voor een hulporganisatie en er een aantal opleidingen volgden (documenten 1, 5-12, 14-17, 22-27, 31c, 41, 47. 29, 47.30 en 47.32) staat evenmin ter discussie. Dat u familieleden heeft die in Canada wonen en van wie u identiteitsdocumenten neerlegt (document 30), wordt evenzeer aangenomen. De problemen die uw echtgenote in het verleden kende, dat zij getuige is geweest tijdens een proces, dat dit een impact heeft gehad op haar mentale welzijn en op jullie gezin (documenten 47.2, 47.6, 47.11, 47.16, 47.24, 47.33), staan evenmin ter discussie. Met betrekking tot het document waarin u een hulporganisatie aanstelt om u te vertegenwoordigen in een proces tegen een aantal personen (document 47.28) dient opgemerkt te worden dat hieraan geen objectieve bewijswaarde gehecht kan worden. Niet alleen betreft het hier een kopie, waarvan de authenticiteit niet nagegaan kan worden, ook blijkt hieruit enkel dat u deze organisatie aanschrijft. Uit niets blijkt dat er werkelijk juridische stappen zijn gezet tegen de vernoemde personen en dat u aldus gepoogd heeft om de hulp en/of bescherming in te roepen van uw nationale autoriteiten. In zoverre uit het document d.d. 29 november 2021 kan blijken dat er tussen 2015 en 2021 bedreigingen zijn geweest aan jullie adres (document 47.32) dient opgemerkt te worden dat uit niets blijkt dat jullie aangifte hiervan deden bij de bevoegde instanties. Hetzelfde geldt voor de online bedreigingen die u en uw familie te beurt vielen (documenten 47.10). Uit niets blijkt dat jullie in dit verband de hulp en/of bescherming ingeroepen hebben van de Bosnische autoriteiten. Dat in Bosnië-Herzegovina corruptie nog steeds een probleem is (documenten 47.7 en 47.20), wordt niet betwist, doch hierboven werd uitgebreid beargumenteerd dat hierin reeds stappen zijn gezet door de Bosnische autoriteiten en dat u deze door u beweerde corruptie niet in concreto op uw persoonlijke situatie wist te betrekken.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van

herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

De tweede bestreden beslissing, genomen ten aanzien van tweede verzoekende partij, zijnde de echtgenote van eerste verzoekende partij, neemt de motivering van de beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij integraal over daar tweede verzoekende partij wat haar verzoek betreft volledig steunt op dezelfde asielmotieven als deze voorgehouden door haar echtgenoot.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroepen verzoekende partijen zich op de schending van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 57/6/1 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 12/1, § 3 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en van "het beginsel van behoorlijk bestuur dat tegenpartij verplicht een beslissing te nemen, met kennis van de zaak".

2.2.1. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen louter melding maken van artikel 12/1, § 3 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen zonder ook maar de minste verwijzing naar de bestreden beslissingen of aanduiding hoe deze voormeld artikel zouden hebben geschonden. Vaste rechtspraak bij de Raad van State stelt echter dat de uiteenzetting van een middel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou geschonden zijn als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 20 oktober 2006, nr. 163.900; RvS 8 januari 2007, nr.166.392). Gezien verzoekende partijen zich zelfs niet de moeite getroosten ook maar één concrete aanwijzing te geven van hoe de bestreden beslissingen voormeld artikel zouden hebben geschonden, is dit onderdeel van het middel onontvankelijk. Evenmin ziet de Raad in hoe *in casu* een schending van dit artikel zou voorliggen, nu dit artikel betrekking heeft op de mogelijkheid voor de commissaris-generaal om een persoonlijk onderhoud op afstand te voeren en *in casu* de persoonlijke onderhouden niet op afstand plaatsvonden.

2.2.2. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissingen zijn gesteund. De onderdelen van het middel die door verzoekende partijen worden ontwikkeld zullen derhalve slechts besproken worden in de mate dat ze betrekking hebben op de in het onderhavige arrest in aanmerking genomen motieven.

2.2.3. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekende partijen de bestreden beslissingen niet op dienstige wijze aanvechten of betwisten waar terecht gesteld wordt dat in hoofde van eerste verzoekende partij geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat aan de in hoofde van tweede verzoekende partij vastgestelde bijzondere procedurele noden, gelet op haar psychologische problemen, op passende wijze en middels de nodige steunmaatregelen werd tegemoetgekomen, en dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hun rechten werden gerespecteerd en dat zij konden voldoen aan hun verplichtingen.

In zoverre verzoekende partijen in hun verzoekschrift laten uitschijnen dat eerste verzoekende partij wegens concentratie- en geheugenproblemen ten gevolge van haar jarenlange medicatiegebruik (Xanax) niet bij machte zou zijn (geweest) om haar procedure internationale bescherming te doorlopen, de verschillende onderhouden in dit kader te volbrengen en daarbij gedegen verklaringen af te leggen, stelt de Raad evenwel

vast dat verzoekende partijen geen enkel recent medisch attest voorleggen dat deze beweerde concentratie- en geheugenproblemen bevestigt. Uit de bijgebrachte Belgische medische attesten inzake eerste verzoekende partij (zie map documenten S., docs. 19 en 20; bijlage 2 van het verzoekschrift, attest d.d. 09/07/2025) blijkt enkel dat haar Xanax werd voorgeschreven, doch wordt nergens in de attesten gewag gemaakt van concentratie- en/of geheugenproblemen in hoofde van eerste verzoekende partij. De Bosnische medische attesten dateren van respectievelijk 2005, 2015 en 2020, waardoor hieruit geen conclusies getrokken kunnen worden wat betreft de mentale gezondheidstoestand van eerste verzoekende partij ten tijde van haar procedure internationale bescherming en de gehoren die in dit kader plaatsvonden. In het meest recente Bosnische attest (d.d. 25/12/2020) wordt overigens evenmin melding gemaakt van concentratie- en/of geheugenproblemen in hoofde van eerste verzoekende partij (map documenten S., docs. 47.5, 47.13, 47.14; bijlage 2 van het verzoekschrift, Bosnisch attest d.d. 06/08/2015). Een loutere verwijzing naar algemene informatie over de *mogelijke* bijwerkingen van dit medicijn volstaat voorts geenszins om aan te tonen dat er bij eerste verzoekende partij sprake zou zijn van dergelijke bijwerkingen. De aangehaalde concentratie- en geheugenproblemen betreffen dan ook slechts blote beweringen die niet ondersteund worden aan de hand van enig medisch bewijs.

Verder wordt doorheen het verzoekschrift meermaals gewezen op de psychische kwetsbaarheid van tweede verzoekende partij, doch laten verzoekende partijen geheel na om, in zoverre zij zulks menen, te concretiseren op welke wijze de aan tweede verzoekende partij verleende steunmaatregelen niet zouden hebben volstaan. Waar inzake het persoonlijk onderhoud van tweede verzoekende partij opgeworpen wordt dat de Russische taal niet de moedertaal was van de aanwezige tolk, waardoor *“het niet onmogelijk (is) dat bepaalde bijzonderheden van de Russische taal of uitdrukkingen niet correct zijn begrepen”*, stelt de Raad evenwel vast dat noch tweede verzoekende partij, noch haar advocaat, noch haar vertrouwenspersoon enige opmerking maakte inzake de aanwezige tolk. Bij aanvang van haar persoonlijk onderhoud verklaarde tweede verzoekende partij de tolk *“heel goed”* te begrijpen (notities CGVS L. d.d. 26/11/2024, p. 2). Ook op het einde bevestigde ze de tolk goed te hebben verstaan (notities CGVS L. d.d. 26/11/2024, p. 16). Evenmin maakten haar advocaat en vertrouwenspersoon enige opmerking inzake de aanwezige tolk (notities CGVS L. d.d. 26/11/2024, p. 16). Nergens uit het verloop van het persoonlijk onderhoud blijkt dat er zich problemen voordeden met de aanwezige tolk.

Daarnaast wordt nog aangevoerd dat verzoekende partijen de juistheid van hun verklaringen zoals weergegeven in de notities van hun persoonlijk onderhoud niet hebben kunnen controleren, aangezien eerste verzoekende partij nooit een kopie heeft ontvangen en tweede verzoekende partij de kopie van de notities van haar persoonlijk onderhoud pas ontving op de dag waarop ook de bestreden beslissingen werden genomen. De Raad wijst er dienaangaande evenwel vooreerst op dat eerste verzoekende partij nagelaten heeft een kopie van de notities van haar persoonlijk onderhoud d.d. 7 januari 2025 aan te vragen, waardoor deze de commissaris-generaal bezwaarlijk kan verwijten geen kopie aan haar te hebben overgemaakt. Wat betreft tweede verzoekende partij, duidt de Raad erop dat overeenkomstig artikel 57/5*quater*, § 4 van de Vreemdelingenwet een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud betekend kan worden op hetzelfde ogenblik als de betekening van de beslissing in verband met het verzoek om internationale bescherming wanneer artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet wordt toegepast, hetgeen *in casu* het geval is. Verder werd op 14 juli 2025 een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud van eerste verzoekende partij (d.d. 7 januari 2025) overgemaakt aan hun advocaat op diens verzoek. De Raad merkt op dat verzoekende partijen middels het onderhavige verzoekschrift de nodige opmerkingen konden formuleren, hetgeen zij ook uitgebreid doen. Met deze opmerkingen wordt, in zoverre relevant voor onderstaande beoordeling, *infra* rekening gehouden.

Verzoekende partijen tonen gelet op het voorgaande dan ook niet aan dat er nog bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen, noch preciseren zij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duiden zij niet aan hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van hun verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissingen gedane beoordeling.

2.2.4. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen een beroep indienen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 juni 2025 waarbij hun verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)”*.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”*

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*

De Raad duidt erop dat Bosnië-Herzegovina bij koninklijk besluit van 3 december 2025 opnieuw vastgesteld werd als veilig land van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast rust in dit geval op de verzoeker.

2.2.5. Bij terugkeer naar Bosnië-Herzegovina vrezende verzoekende partijen vooreerst E. en diens entourage (notities CGVS S. d.d. 07/01/2025, p. 6-19; notities CGVS L. d.d. 26/11/2024, p. 5-16). In het jaar 2000 was tweede verzoekende partij kroongetuige in een rechtszaak tegen de criminele groepering van E. en enkele van diens kompanen, waarbij E. werd beschuldigd van mensenhandel, de dood van politieagenten en poging tot doodslag op nog een andere politieagent, waarbij E. en een ander lid van de bende veroordeeld werden tot respectievelijk 20 jaar en 13 jaar gevangenisstraf. De zeer ernstige feiten, gepleegd door E. en diens entourage, waarvan tweede verzoekende partij het slachtoffer werd in de periode 1997-2000 en naar aanloop van voormelde rechtszaak, worden geenszins betwist en blijken genoegzaam uit de voorgelegde stukken en afgelegde verklaringen. In 's Raads vernietigingsarrest nr. 305 882 van 30 april 2024 werd in dit verband tevens door de Raad gesteld dat, in het licht van deze zeer ernstige en traumatiserende feiten zoals die blijken uit de verklaringen en documenten omtrent de jarenlange greep van E. en diens bende op tweede verzoekende partij, slachtoffer van hun mensenhandel, het ten zeerste aannemelijk is dat verzoekende partijen een voortdurende vrees voor E. hebben, temeer nu diens gevangenisstraf erop zit. Uit wat volgt blijkt evenwel dat verzoekende partijen niet aantonen dat zij in geval van problemen met E. (en/of diens entourage) niet kunnen rekenen op de hulp en/of bescherming vanwege de Bosnische autoriteiten.

Vooreerst dient gewezen te worden op een aantal vaststellingen die afbreuk doen aan hun bewering dat zij recent (in de periode voor hun vertrek) nog daadwerkelijk problemen kenden met E. en/of diens entourage, laat staan dat zou worden aangetoond dat zij hierbij niet konden rekenen op de hulp en/of bescherming vanwege de Bosnische autoriteiten.

Zo dient te worden vastgesteld dat verzoekende partijen flagrant tegenstrijdige verklaringen afleggen over het wederzien van E. in een tankstation. Eerste verzoekende partij gaf tijdens haar derde persoonlijk onderhoud aan dat dit incident plaatsvond toen zij stopten in een tankstation op de terugweg van Sarajevo naar huis, in de namiddag, zeker na 16u (notities CGVS S. d.d. 07/01/2025, p. 7). Nadien zouden zij naar huis zijn gegaan (notities CGVS d.d. 07/01/2025, p. 7). Tweede verzoekende partij stelde daarentegen dat dit incident plaatsvond op weg naar Sarajevo, in de voormiddag (notities CGVS L. d.d. 26/11/2024, p. 7). Nadien zouden zij naar hun werk zijn gegaan (notities CGVS L. d.d. 26/11/2024, p. 7). Aan het einde van haar derde persoonlijk onderhoud, nadat zij tijdens de pauze de kans had gehad om met haar advocaat te overleggen, stelde eerste verzoekende partij plots toch niet zeker te zijn of het voor of na het werk was, aangezien zij ook 's ochtends op weg naar het werk koffie gingen drinken. De schuld voor haar verwarring steekt zij op het gebruik van Xanax (notities CGVS S. d.d. 07/01/2025, p. 19), doch dient herhaald te worden dat nergens uit de voorgelegde documenten blijkt dat zij, al dan niet ten gevolge van haar medicatiegebruik, zou lijden aan geheugenproblemen. In alle redelijkheid mag worden verwacht dat verzoekende partijen eenduidige verklaringen kunnen afleggen over het moment waarop zij E. in een tankstation zagen en over hetgeen zij vervolgens deden, naar huis gaan dan wel naar hun werk. Hun tegenstrijdige verklaringen ondergraven dan ook ernstig hun bewering E. te hebben gezien in een tankstation.

Ook waar zij stellen dat E. achter de ontvoering van hun dochter A. zit, zijn hun onderlinge verklaringen tegenstrijdig. Zij baseren zich desbetreffend louter op het gegeven dat één van de ontvoerders in het politiebureau 'de groeten van E.' zou hebben gedaan. Tijdens haar eerste persoonlijk onderhoud liet eerste

verzoekende partij duidelijk uitschijnen dat deze woorden tegen haar vrouw werden gezegd toen zij reeds in het politiebureau waren (notities CGVS S. d.d. 08/12/2022, p. 14). Tijdens haar tweede persoonlijk onderhoud stelde eerste verzoekende partij dan weer dat deze woorden tegen haar werden gezegd (en dus niet tegen haar vrouw) (notities CGVS S. d.d. 18/01/2023, p. 21). Tweede verzoekende partij gaf dan weer aan dat zij buiten de groeten van E. kreeg, nog voor de ingang van het politiekantoor (notities CGVS L. d.d. 26/11/2024, p. 9). Tijdens haar derde persoonlijk onderhoud beweerde eerste verzoekende partij plots eveneens dat dit incident zich voordeed buiten het politiebureau (notities CGVS S. d.d. 07/01/2025, p. 12), hetgeen evenwel haaks staat op hetgeen zij verklaarde tijdens haar eerdere persoonlijke onderhoud.

Verder dient te worden vastgesteld dat, hoewel verzoekende partijen verklaren dat zij in het jaar 2021 of 2022 – volgens het verzoekschrift in 2022 – aan een tankstation E. hadden gezien alsook de brandstichting in hun woning in 2018 en de ontvoering van hun dochter A. op 20 april 2022 linken aan E. en/of diens entourage, tweede verzoekende partij, samen met hun kinderen I. en F., Bosnië-Herzegovina pas verliet in juni 2022, volgens hun paspoorten op 4 juni 2022 (map documenten S., doc. 34). Eerste verzoekende partij bleef nog tot 24 juni 2022 in Bosnië-Herzegovina omdat zij haar opzegperiode nog moest volbrengen (notities CGVS S. d.d. 08/12/2022, p. 8; notities CGVS S. d.d. 18/01/2023, p. 11). De opgeworpen vergoelijking dat ze moesten wachten tot iedereen de Bosnische nationaliteit had (notities CGVS S. d.d. 08/12/2022, p. 12-13) kan niet verklaren waarom ze het land pas in juni 2022 verlieten, nu uit de door hen neergelegde documenten blijkt dat F. als laatste staatsburger van Bosnië-Herzegovina werd en reeds een identiteitskaart uitgereikt kreeg op 31 maart 2022 en een paspoort verkreeg op 12 april 2022, *i.e.* ruim voor zijn vertrek op 4 juni 2022 en zelfs voor de ontvoering van A. Hierop werd gesteld dat ze nog gewacht hadden zodat F. zijn schooldiploma kon halen (notities CGVS S. d.d. 08/12/2022, p. 13; notities CGVS S. d.d. 18/01/2023, p. 24), hetgeen echter niet in verhouding staat met de door hen voorgehouden vrees omwille van voormelde gebeurtenissen.

Ook hun gedrag na de brandstichting in hun woning in 2018 en na de ontvoering van hun dochter A., *i.e.* gebeurtenissen die op zich niet worden betwist, is opmerkelijk te noemen in het licht van hun vermoeden dat E. hierachter zou zitten. Zo bleven zij na de brand nog in hetzelfde huis en in een huis vlak in de buurt wonen, met name op 500 meter of 1 km verder (notities CGVS S. d.d. 18/01/2023, p. 17; notities CGVS F., p. 26), hetgeen absoluut niet getuigt van het feit dat zij nog een vrees zouden hebben omwille van deze brand. Ook reisden verzoekende partijen na de brandstichting in hun woning meermaals naar het buitenland zonder een verzoek om internationale bescherming in te dienen, en keerden zij daarentegen steeds terug naar Bosnië-Herzegovina (notities CGVS S. d.d. 18/01/2023, p. 11-12). De loutere uitleg dat nog niet alle familieleden de nationaliteit van Bosnië-Herzegovina hadden en zij hun familieleden niet in de steek wilden laten (notities CGVS S. d.d. 18/01/2023, p. 11 en 26) biedt geen soelaas en staat niet in verhouding met een beweerde nood aan internationale bescherming. Zij het in dit kader ook bemerkt dat tweede verzoekende partij, die de spilfiguur is in hun vluchtrelaas, reeds de Bosnische nationaliteit verwierf in 2019 en nadien nog meermaals het land verliet en ernaar terugkeerde (notities CGVS S. d.d. 18/01/2023, p. 12). Uit haar paspoort blijkt dat ze in februari en maart 2020 alsook in augustus en september 2021 Bosnië verliet en ernaar terugkeerde (map documenten S., doc. 34). Zulks valt niet te rijmen met het bestaan van een nood aan internationale bescherming in haar hoofde. Zelfs nadat ze E. hadden gezien in het tankstation, namen ze geen bijzondere voorzorgsmaatregelen (notities CGVS S. d.d. 18/01/2023, p. 21; notities CGVS L. d.d. 26/11/2024, p. 8). Ook na de ontvoering van A., *i.e.* de gebeurtenis die zij in hun verzoekschrift expliciet aanduiden als directe aanleiding voor hun vertrek uit Bosnië-Herzegovina, namen ze geen speciale voorzorgen (notities CGVS S. d.d. 18/01/2023, p. 24). Ofschoon eerste verzoekende partij A. en K. naar familieleden in Polen bracht de dag na de ontvoering (notities CGVS S. d.d. 08/12/2022, p. 7; notities CGVS S. d.d. 18/01/2023, p. 11-12), is het gebrek aan ernstige voorzorgsmaatregelen voor de overige gezinsleden zeer merkwaardig in het licht van de vaststelling dat A. van bij een busstation dat op slechts 100 meter van hun huis gelegen was (notities CGVS F., p. 24) ontvoerd was en hun vrees dat E. hierachter zou zitten. Blijkens de verklaringen van eerste verzoekende partij en hun zoon F. zouden verzoekende partijen zonder meer zijn blijven werken en ging F. tijdens de laatste weken in Bosnië-Herzegovina nog steeds vijf dagen per week naar school (notities CGVS S. d.d. 08/12/2022, p. 9-10; notities CGVS F., p. 10). De school van F. lag op 17 km ver van de plaats waar zij woonden en hij ging gewoonlijk met de bus (notities CGVS F., p. 8). Gevraagd naar de voorzorgsmaatregelen die werden genomen na de ontvoering voor de overige gezinsleden, geeft eerste verzoekende partij slechts aan dat als ze gingen werken ze de kinderen aanraadden dat ze de deur van de kamer op slot moesten doen en voor niemand mochten opendoen (notities CGVS S. d.d. 18/01/2023, p. 24). Zij het tevens herhaald dat eerste verzoekende partij nog langer in Bosnië-Herzegovina bleef dan haar familieleden, met name tot 24 juni 2022 omdat zij haar ontslagperiode moest volbrengen (notities CGVS S. d.d. 08/12/2022, p. 8). Het is allerm minst aannemelijk dat zij hun handel en wandel zouden verderzetten, zich in de openbaarheid zouden blijven begeven en in hetzelfde huis dat al op de radar van de maffia stond zouden blijven wonen indien zij daadwerkelijk meenden dat de maffia hen op de hielen zat. Overigens is het uiterst opmerkelijk, in het licht van voormelde verklaringen van eerste verzoekende partij en F., dat tweede verzoekende partij van haar kant aangeeft dat F. niet meer naar school ging en zichzelf niet meer ging werken na de ontvoering van A. (notities CGVS L. d.d. 26/11/2024, p. 14). De vaststelling dat tweede verzoekende partij hierover afwijkende verklaringen aflegt, doet vermoeden dat zij hun situatie na de ontvoering anders tracht voor te stellen dan dat deze in werkelijkheid was.

Daarenboven is de Raad van oordeel dat verzoekende partijen hoe dan ook niet aannemelijk maken dat zij voor deze door hen aangehaalde problemen waarachter volgens hen E. en diens entourage zit – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Bosnië-Herzegovina – anno 2025 geen of onvoldoende beroep zouden kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Bosnië-Herzegovina aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. In de bestreden beslissingen motiveert de commissaris-generaal immers op goede gronden het volgende: “Uit uw verklaringen blijkt dat u geen vertrouwen hebt in de autoriteiten in Bosnië-Herzegovina en dat u hen corrupt vindt (CGVS S. (...) 2, p. 13, 20). U verwijst naar de ervaring met alle zaken die jullie mee maakten en geeft aan dat jullie niet voldoende hulp gekregen hebben (CGVS S. (...) 2, p. 25). In dit kader wordt erop gewezen dat een deel van de feiten waar u naar verwijst dateren van vóór jullie erkenning als vluchteling in Bosnië-Herzegovina in 2005. Inmiddels zijn jullie staatsburgers. Daargelaten de tekortkomingen van het optreden van de autoriteiten van Bosnië-Herzegovina in de periode van de jaren 1990 en begin van de jaren 2000, moet bovendien benadrukt worden dat de autoriteiten in Bosnië-Herzegovina sindsdien geëvolueerd zijn, zoals blijkt uit de hieronder geciteerde informatie. U slaagt er niet in om te overtuigen van uw stelling dat u anno 2025 geen of onvoldoende hulp zou krijgen van de autoriteiten. Uit het geheel van uw verklaringen blijkt namelijk afdoende dat de Bosnische autoriteiten in het verleden meermaals daadwerkelijk opgetreden hebben indien u hun hulp inroept.

In dit verband kan er vooreerst naar de brand in de woning waarin uw spullen opgeslagen waren verwezen worden. U verweet A. K. (...) en G. (...) achter deze brand te zitten (CGVS S. (...) 1, p. 7, 15 en 16). Uit niets blijkt echter dat de autoriteiten van Bosnië-Herzegovina onwillig of onmachtig waren om op te treden tegen deze personen. De politie kwam na de brand ter plaatse, deed onderzoek en nam foto's (CGVS S. (...) 2, p. 16). De brand had echter alles vernietigd en maakte het onmogelijk om vingerafdrukken te nemen (CGVS 2 D. S. (...), p. 16). Dat de politie de daders niet vond (CGVS F. (...), p. 5), kan dan ook hieraan te wijten zijn. Bovendien, ondanks jullie vermoedens met betrekking tot de identiteit van de brandstichters, hebben u en uw gezin nooit klacht ingediend bij de politie omwille van de brand (CGVS S. (...) 2, p. 16). De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belagers en eventuele verdere problemen die zij zouden kunnen veroorzaken te voorkomen. Dat jullie geen klacht indienden omdat jullie niet de eigenaars van het huis waren (CGVS S. (...) 2, p. 16), volstaat niet voor dit nalaten. Uit het feit dat de autoriteiten G. (...) reeds veroordeelden tot een gevangenisstraf van zes maanden (CGVS S. (...) 2, p. 16), kan afgeleid worden dat ze bereid zijn om tegen hem op te treden. Ook uit het feit dat de politie telkens met A. K. (...) sprak, ook al konden ze niets doen omdat hij mentale problemen had, blijkt dat de politie bereid is u hulp en/of bescherming te bieden (CGVS S. (...) 2, p. 25). Ook met betrekking tot de overige problemen die jullie aanhaalden met A. K. (...) blijkt uit uw verklaringen niet dat de autoriteiten niet zouden optreden tegen hem. U geeft aan dat de politie meermaals ter plaatse kwam nadat jullie hen opgeroepen hadden omwille van A. K. (...) (CGVS S. (...) 2, p. 26). Ze gingen in gesprek met A. K. (...) en kwamen weer bij jullie langs (CGVS S. (...) 2, p. 26). Ze gaven aan dat ze niets tegen hem konden doen omdat hij papieren had waarop stond dat hij mentaal niet goed was (CGVS S. (...) 2, p. 25, 26). Jullie dienden echter nooit officieel een klacht in tegen A. K. (...) (CGVS S. (...) 2, p. 26). Evenmin blijkt uit uw verklaringen dat u ooit het onvoldoende optreden van de autoriteiten tegen A. K. (...) heeft aangekaart (CGVS S. (...) 2, p. 24). Gelet op het voorgaande kan dan ook nog aangestipt worden dat internationale bescherming slechts kan worden toegekend wanneer blijkt dat alle nationale beschermingsmodaliteiten, waarvan redelijkerwijze kan worden verwacht dat men hierop eerst een beroep doet, uitgeput zijn. Dit is hier evenwel niet het geval.

(...)

Aan de bewering van uw advocate dat de politie geweigerd zou hebben om hulp te bieden nadat u en uw echtgenote E. (...) gezien hadden in het tankstation – in het café (zie verzoekschrift d.d. 8 juni 2023, p. 15) – dient opgemerkt dat zowel u als uw echtgenote aangegeven hebben met niemand gesproken te hebben over deze gebeurtenis en geen informatie te hebben ingewonnen bij jullie autoriteiten. Uw echtgenote gaf hierbij nog zeer duidelijk aan dat, gezien er niets gebeurd was, er ook geen reden was om naar de politie te gaan (CGVS S. (...) 3, p. 8 en 9; CGVS L. (...), p.7 en 8). Dat er aldus volgens uw advocate sprake is geweest van een weigering om hulp vanwege jullie autoriteiten kan dan ook niet aangenomen worden.

Aangaande de ontvoering van uw dochter A. (...) dient daarnaast vastgesteld te worden dat de politie meteen nadat u hen opgebeld had ter plaatse kwam. Er werden controles gehouden op de route die de ontvoerders genomen hadden en uw dochter werd min of meer dertig minuten na haar ontvoering bevrijd van haar belagers. Uit het gegeven dat zowel uw dochter als haar ontvoerders meegenomen werden naar het dichtstbijzijnde politiekantoor en daar voor een korte periode in eenzelfde ruimte dienden door te brengen – weliswaar steeds onder toezicht van meerdere agenten – totdat u aangekomen was in het politiebureau, kan bezwaarlijk afgeleid worden dat de Bosnische autoriteiten u niet konden of wilden helpen. In dit verband dient er ook nog benadrukt te worden dat jullie op het politiebureau op de dag van de ontvoering, ook al drong de inspecteur hierop aan, geen klacht hebben ingediend tegen de ontvoerders van jullie dochter (CGVS S. (...) 3, p. 13-15) en dat jullie ook nadien geen stappen hebben gezet om de door jullie beweerde betrokkenheid van E. (...) en zijn entourage bij de ontvoering van A. (...) kenbaar te maken aan de Bosnische autoriteiten (CGVS S. (...) 3, p. 18). Dat u overigens wel allerhande stappen zette om een attest van de ontvoering te bekomen als bewijs van deze gebeurtenis – u ging meermaals naar het politiecmissariaat om een attest te

bekomen en ook later zette u stappen om een dergelijk schrijven te bekomen (CGVS S. (...) 1, p. 14) - maar dat jullie niet jullie vermoedens over de daders kenbaar maakten houdt in alle redelijkheid geen steek. Dat u in de periode na de ontvoering trachtte een veilig onderkomen te vinden voor u en uw gezin wordt op zich niet betwist (CGVS S. (...) 3, p. 15), doch ook met de documenten die u in dit verband neerlegt toont u op geen enkele wijze aan dat jullie aan de Bosnische autoriteiten kenbaar gemaakt hebben dat E. (...) en zijn handlangers verantwoordelijk zijn voor de ontvoering van jullie dochter of dat jullie andere stappen hebben gezet om de waarheid aan het licht te brengen. U bevestigde dit later en stelde expliciet dat u officieel nergens klacht heeft ingediend of gemeld heeft dat E. (...) achter de ontvoering zou zitten (CGVS S. (...) 3, p. 18), waarna u zich afvroeg bij wie of waar u dit zou kunnen doen (CGVS S. (...) 3, p. 18). Erop gewezen dat er verschillende instanties zijn waarop u zich zou kunnen beroepen, gaf u aan dat de autoriteiten zich niet kunnen permitteren om een agent naast uw woning te laten postvatten (CGVS S. (...) 3, p. 18). Deze uitleg overtuigt niet. Hoewel de staat verplicht is doeltreffende bescherming aan zijn burgers te bieden, is deze verplichting niet absoluut en kan dit niet worden begrepen als een resultaatsverbintenis. Afdoende politiebescherming houdt immers niet in dat u 24 uur op 24 uur een agent voor uw lijfbehoud en persoonlijke individuele bescherming wordt toegewezen, maar wel dat de personen die u belagen eventueel worden gearresteerd en vervolgd. Er voorts op gewezen dat men niet kan verwachten dat uw autoriteiten u hulp en/of bescherming biedt indien u hen niet op de hoogte brengt van alle feiten, verwees u naar de gebeurtenissen die uw echtgenote overkomen waren rond de eeuwwisseling, i.e. meer dan twintig jaar geleden, en stelde u dat Bosnië sindsdien hetzelfde is gebleven en niet in beweging is gekomen (CGVS S. (...) 3, p. 18), hetgeen wordt tegengesproken door de hieronder geciteerde informatie waaruit blijkt dat de Bosnische autoriteiten veel vooruitgang geboekt hebben. U verwees hierbij nog naar de corruptie in uw land van herkomst en u liet hierna uitschijnen dat als men kennissen heeft er veel mogelijk is (CGVS S. (...) 3, p. 18). Echter, tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud gevraagd of u iets ondernomen had om uw vermoedens van corruptie bij de vrijlating van de ontvoerders van uw dochter aan te kaarten bij de Bosnische autoriteiten verklaarde u dit niet gedaan te hebben (CGVS S. (...) 2, p. 25). Ook uw echtgenote maakte verschillende keren melding van corruptie en mogelijke omkoping (CGVS L. (...), p. 4, 13, 15). Gevraagd naar concrete indicaties waaruit blijkt dat er sprake geweest zou zijn van omkoping in het kader van het onderzoek naar de ontvoering van uw dochter kon zij evenwel geen concrete elementen aanbrengen (CGVS L. (...), p. 13). Evenmin kon zij concretiseren waarom zij van mening is dat ze niet terecht zou kunnen bij de Bosnische autoriteiten indien ze te maken zou krijgen met omkoping (CGVS L. (...), p. 15). Ook toen u gevraagd werd naar concrete redenen waarom u anno 2025 geen beroep zou kunnen doen op de politie haalde u slechts de algemene uitlating aan dat u geen vertrouwen heeft in de politie (CGVS S. (...) 2, p. 25). Toen u later gevraagd werd naar de mogelijkheid om beroep te doen op uw autoriteiten indien het bij een terugkeer naar Bosnië-Herzegovina zou komen tot problemen met E. (...), bracht u opnieuw geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat de Bosnische autoriteiten onwillig of onmachtig zijn om u de nodige hulp en/of bescherming te bieden. U gaf enkel aan dat u er niet over wilde nadenken en dat u in België pas beseft heeft hoeveel gevaar jullie in Bosnië-Herzegovina liepen (CGVS S. (...) 3, p. 18). Dit volstaat in alle redelijkheid niet om aan te nemen dat u en uw gezin geen beroep zouden kunnen doen op de autoriteiten indien nodig.

Uit voorgaande blijkt afdoende dat u kan rekenen op de hulp en/of bescherming van de Bosnische autoriteiten.

Bovendien blijkt uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: BosniëHerzegovina Algemene Situatie van 6 januari 2025, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_bosnie-herzegovina_algemene_situatie_20250106.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) dat, niettegenstaande (belangrijke) hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, de Bosnische autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat de werking van de politie zonder meer gericht is op het creëren van een veilige omgeving voor de hele bevolking en dat een aanzienlijk deel van de Bosnische bevolking een zeker vertrouwen tot een hoog niveau van vertrouwen heeft in de politie. Voorts blijkt dat, in het geval de Bosnische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De civiele autoriteiten hebben daadwerkelijke controle over de veiligheidsdiensten en beschikken over mechanismen om gevallen van misbruik en corruptie te onderzoeken en te bestraffen. Om eventueel machtsmisbruik van politiefunctionarissen en andere vormen van onprofessioneel of onzedig gedrag van politiefunctionarissen doeltreffend te kunnen bestraffen, zijn binnen alle politiekorpsen

onderzoekseenheden actief voor interne aangelegenheden. Daarnaast werd binnen het Ministerie van Binnenlandse Zaken het Openbaar Bureau voor Klachten (Public Complaints Bureau) opgericht dat onafhankelijk klachten van burgers over de politie behandelt. Wangedrag van politieagenten kan daarnaast ook gemeld worden via de Crime Busters Hotline. De overheid voorzag tevens in trainingen en handleidingen voor de politie om misbruiken en corruptie tegen te gaan en om het respect voor de mensenrechten te promoten. Verder kan elke Bosniër die meent in zijn/haar rechten te zijn geschaad zich wenden tot de Ombudsdienst (Institution of Human Rights Ombudsman for Bosnia and Herzegovina, dat uit drie ombudspersonen (i.e. een Servische, Kroatische en Bosniak) bestaat die de mensenrechtensituatie in BosniëHerzegovina opvolgen. Ook bestaat voor elke burger de mogelijkheid de eventuele onwettelijkheid van zijn of haar arrestatie aan te klagen bij het gerecht. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand, verleend door gouvernementele en niet-gouvernementele organisaties (o.a. Vaša Prava en het Helsinki Committee for Human Rights), in Bosnië aanwezig zijn. Informatie stelt ook nog dat, ofschoon er ook hier nog verdere hervormingen aangewezen zijn, een aantal voorname stappen werden gezet om corruptie aan te pakken. Zo beschikt Bosnië-Herzegovina sinds 2014 over een Agentschap voor de Preventie van Corruptie en de Coördinatie van de strijd tegen Corruptie (APIK). Dit agentschap ontwikkelde een strategie tegen corruptie en in de daaropvolgende jaren werden ook in de beide entiteiten (RS en FBiH) anticorruptiestrategieën en actieplannen ontwikkeld. Ondanks het adequate institutioneel, wetgevend en strategisch kader op het vlak van corruptiebestrijding, blijft het aantal veroordelingen voor corruptie evenwel laag. Een gebrek aan harmonisatie van de verschillende wettelijke bepalingen op de verschillende bestuursniveaus, wordt hier als het grootste probleem aanzien. De Bosnische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Bosnia and Herzegovina", die onder meer inzet op trainingen bij politie en gerecht. Naast de gewone rechtsgang en de Ombudsdienst, zijn er ook het ministerie voor Mensenrechten en Vluchtelingen (MHRR) en een aantal ngo's en internationale mensenrechtenorganisaties tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Bosnië opererende autoriteiten aan alle onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980."

Dient in dit kader nog te worden onderstreept dat de vaststellingen in de bestreden beslissingen omtrent de beschermingsmaatregelen die worden genomen door de Bosnische autoriteiten overigens bevestiging vinden in het feit op zich dat Bosnië-Herzegovina werd opgenomen op de lijst van veilige landen bij artikel 1 van het koninklijk besluit van 3 december 2025 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst. Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3 van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van:

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

De Raad wijst erop dat van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat deze eerst alle redelijke mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land en dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming.

Met een loutere herhaling in het verzoekschrift dat ze geen vertrouwen meer hebben in de Bosnische autoriteiten en een algemene verwijzing naar de corruptie in het land, werpen verzoekende partijen geen ander licht op bovenstaande vaststellingen en blijven zij in gebreke *in concreto* aan te tonen dat het hen aan nationale bescherming ontbeert.

2.2.6. Wat betreft de verwijzing naar de YouTube-opname, dewelke twintig jaar geleden gemaakt en verspreid werd, waarin tweede verzoekende partij verscheen en over haar problemen vertelde en waarvan eerste verzoekende partij aangeeft dat zij er bedreigingen door kenden (notities CGVS S. d.d. 08/12/2022, p. 21; notities CGVS S. d.d. 18/01/2023, p. 3-8), duidt de Raad erop dat uit de verklaringen van eerste verzoekende partij blijkt dat de bewuste opname niet meer openbaar te vinden is en ingekort werd naar een video van twee minuten waarin muziek te horen is en waarin het niet specifiek over tweede verzoekende partij gaat. Eerste verzoekende partij gaf aan dat het grootste deel van de opname intussen al meer dan vijf jaar verwijderd is (notities CGVS S. d.d. 18/01/2023, p. 5). Mede gelet op de vaststelling dat zij niet aannemelijk maken de problemen die zij voor hun vertrek kenden, met name de brandstichting in 2018 en de ontvoering van A. op 20 april 2022, daadwerkelijk te maken hebben met het verleden van tweede verzoekende partij, blijkt uit niets dat zij recent nog problemen kenden omwille van deze video. Daarenboven tonen verzoekende partijen ook desbetreffend niet aan dat zij bij eventuele problemen in dit verband geen beroep kunnen doen op de bescherming en/of hulp vanwege de Bosnische autoriteiten.

2.2.7. Wat betreft verder nog de verkrachting van tweede verzoekende partij door M. T., die volgens het verzoekschrift plaatsvond in 2018, en de overige problemen van het gezin met M. T. (notities CGVS S. d.d. 08/12/2022, p. 15; notities CGVS S. d.d. 18/01/2023, p. 17-18), dient vooreerst te worden aangestipt dat de verkrachting dateert van drie of vier jaar voor hun vertrek en dat tweede verzoekende partij na dit incident persoonlijk geen problemen meer gekend heeft met deze persoon (notities CGVS S. d.d. 08/12/2022, p. 15; notities CGVS S. d.d. 18/01/2023, p. 17-18). De overige problemen die het gezin kende met M. T. hielden bovendien op toen M. T. naar Mostar verhuisde in 2019 of 2020 (notities CGVS S. d.d. 18/01/2023, p. 19). Gelet op het feit dat zij vervolgens nog een aanzienlijke tijd in Bosnië-Herzegovina verbleven zonder problemen met hem te kennen, blijkt uit niets dat zij actueel nog iets te vrezen zouden hebben ten aanzien van deze persoon.

Bovendien blijven verzoekende partijen in gebreke *in concreto* aan te tonen dat het hen desbetreffend aan nationale bescherming ontbeert. Eerste verzoekende partij verklaart niet te weten of tweede verzoekende partij beroep deed op de autoriteiten omwille van deze gebeurtenis (notities CGVS S. d.d. 18/01/2023, p. 18). Uit de verklaringen van eerste verzoekende partij blijkt voorts dat ook zij en K. problemen kenden met M. T. (notities CGVS S. d.d. 18/01/2023, p. 18-19). K. ging naar de politie omdat hij bedreigd werd omdat hij volgens M. T. niet mocht passeren (notities CGVS S. d.d. 18/01/2023, p. 18-19). De politie zei toen aan M. T. dat K. de weg ook mocht gebruiken en dat hij hem met rust moest laten (notities CGVS S. d.d. 18/01/2023, p. 19). Hieruit kan aldus geenszins afgeleid worden dat, indien de autoriteiten op afdoende wijze ingelicht worden van alle feiten, zij onwillig of onmachtig zijn om hiertegen op te treden.

2.2.8. Daarnaast verklaart eerste verzoekende partij nog dat zij bedreigingen kreeg op Facebook vanuit Kosovo vanwege een video van Al Jazeera waarin zij vertelde over de levensomstandigheden in het opvangcentrum (notities CGVS S. d.d. 18/01/2023, p. 9-10). Nog daargelaten de vaststelling dat geen enkel begin van bewijs wordt neergelegd van deze bedreigingen, merkt de Raad evenwel op dat deze video en bedreigingen blijkens haar verklaringen dateren van vóór het jaar 2014 (notities CGVS S. d.d. 18/01/2023, p. 9) en zij sinds 2014 geen problemen meer kende wegens deze video. Er kan dan ook niet worden ingezien waarom zij omwille hiervan bij terugkeer plots opnieuw problemen zou kennen.

2.2.9. Waar eerste verzoekende partij nog aangeeft dat er over tweede verzoekende partij gezegd werd dat ze een prostituee was en een vuile vrouw (notities CGVS S. d.d. 08/12/2022, p. 12), duidt de Raad er nog op dat deze louter mondelinge opwerpingen, hoe laakbaar ook, op zich onvoldoende zwaarwichtig zijn om gelijkgesteld te kunnen worden met vervolging of ernstige schade.

2.2.10. Aangaande het fysieke geweld dat eerste verzoekende partij onderging in Kosovo en het gegeven dat zij veroordeeld werd door de militaire rechtbank omdat zij geen legerdienst wilde doen (notities CGVS S. d.d. 08/12/2022, p. 5-6 en 16), stelt de Raad vast dat deze problemen dateren van 1998 (notities CGVS S. d.d. 08/12/2022, p. 16). Uit niets blijkt dat eerste verzoekende partij na haar aankomst in Bosnië-Herzegovina nog problemen kende omwille van deze gebeurtenissen die zich ongeveer 25 jaar geleden afspeelden in het huidige Servië en Kosovo (notities CGVS S. d.d. 08/12/2022, p. 13-16).

2.2.11. Wat betreft de problemen die hun zoon F. kende omwille van zijn geaardheid (notities CGVS S. d.d. 08/12/2022, p. 14-15; notities CGVS S. d.d. 18/01/2023, p. 14-15), dient erop te worden gewezen dat ook het verzoek van hun zoon F. kennelijk ongegrond werd verklaard door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Derhalve blijkt uit niets dat er in hoofde van verzoekende partijen een nood aan internationale bescherming zou bestaan omwille van de geaardheid van F.

2.2.12. Hoewel verder op zich kan worden aangenomen dat verzoekende partijen nog steeds psychologische gevolgen ondervinden van wat zij meemaakten, kan uit de door hen bijgebrachte medische documenten niet

worden afgeleid dat zij omwille hiervan niet in staat zouden zijn zich in geval van problemen te richten tot de Bosnische autoriteiten. Verder blijkt uit de door hen bijgebrachte documenten (zie map documenten S., docs 47.4, 47.5, 47.12-47.15, 47.23 en 47.25) dat verzoekende partijen in Bosnië-Herzegovina toegang hadden tot de gezondheidszorg aldaar. Dient tevens te worden aangestipt dat louter medische problemen geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, waarnaar verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en evenmin met de criteria inzake de subsidiaire bescherming, zoals bepaald in artikel 48/4 van voornoemde wet. Indien verzoekende partijen een verblijfsmachtiging wensen te bekomen op basis van medische gronden, dienen zij hiertoe de geëigende procedure voorzien bij artikel 9ter van de Vreemdelingenwet te volgen.

2.2.13. De door verzoekende partijen bijgebrachte stukken (administratieve dossiers, stuk 5, map documenten) werpen geen ander licht op bovenstaande vaststellingen.

Hun identiteit en nationaliteit en die van hun kinderen, zoals blijkt uit hun identiteitsdocumenten (map documenten S., docs. 2, 3, 21, 28, 29, 31d, 34, 45 en 48; map documenten L., docs. 2-4), staan niet ter discussie. Dat zij in Bosnië-Herzegovina erkend werden als vluchteling door UNHCR, dat zij er in opvangcentra verbleven, dat zij trachtten om andere opvangplaatsen te bekomen, er werkten voor een hulporganisatie en er een aantal opleidingen volgden (map documenten S., docs. 1, 5-12, 14-17, 22-27, 31c, 41, 45, 47.29, 47.30 en 47.32; map documenten L., doc. 1) staat evenmin ter discussie. Dat zij familieleden hebben die in Canada wonen en van wie zij identiteitsdocumenten neerleggen (map documenten S., doc. 30 en 45), wordt evenzeer aangenomen. Het fysieke geweld dat eerste verzoekende partij onderging in Kosovo, haar vasthouding en veroordeling in 1998 omdat zij geen legerdienst wilde doen en het gegeven dat zulks een impact had op eerste verzoekende partij (map documenten S., docs. 4, 47.5, 47.13, 47.14) worden ook niet betwist. De problemen die tweede verzoekende partij in het verleden kende, dat zij getuige is geweest tijdens een proces, dat dit een impact heeft gehad op haar mentale welzijn en op hun gezin (map documenten S., docs. 18-20, 32, 47.2, 47.6, 47.11, 47.14, 47.16, 47.23, 47.24, 47.33; map documenten L., docs. 5-7 en 12), staan evenmin ter discussie. Ook de verkrachting van tweede verzoekende partij in 2018 (map documenten S., docs. 47.4 en 47.15) wordt niet in twijfel getrokken. De homoseksuele geaardheid van hun zoon F. wordt evenmin betwist, noch het feit *an sich* dat hij omwille hiervan problemen kende in Bosnië-Herzegovina (map documenten S., docs. 45, 47.12, 47.17, 47.25 en 49). Met betrekking tot het document waarin eerste verzoekende partij een hulporganisatie aanstelt om haar te vertegenwoordigen in een proces tegen een aantal personen (map documenten S., doc. 47.28) dient opgemerkt te worden dat hieraan geen objectieve bewijswaarde gehecht kan worden. Niet alleen betreft het hier een kopie, waarvan de authenticiteit niet nagegaan kan worden, ook blijkt hieruit enkel dat zij deze organisatie aanschrijft. Uit niets blijkt dat er werkelijk juridische stappen zijn gezet tegen de vernoemde personen en dat zij aldus gepoogd heeft om de hulp en/of bescherming in te roepen van haar nationale autoriteiten. In zoverre uit het document d.d. 29 november 2021 kan blijken dat er tussen 2015 en 2021 bedreigingen zijn geweest aan hun adres (map documenten S., doc. 47.32) dient opgemerkt te worden dat uit niets blijkt dat zij aangifte hiervan deden bij de bevoegde instanties. Hetzelfde geldt voor de online bedreigingen die hen te beurt vielen (map documenten S., doc. 47.10). Uit niets blijkt dat zij in dit verband de hulp en/of bescherming ingeroepen hebben van de Bosnische autoriteiten. Dat in Bosnië-Herzegovina corruptie nog steeds een probleem is (map documenten S., docs. 47.7 en 47.20), wat ook in hun verzoekschrift opnieuw wordt benadrukt, wordt niet betwist, doch hierboven werd uitgebreid beargumenteerd dat hierin reeds stappen zijn gezet door de Bosnische autoriteiten en dat verzoekende partijen deze door hen beweerde corruptie niet *in concreto* op hun persoonlijke situatie wisten te betrekken. Verder worden ook de door hen aangehaalde brandstichting in 2018 en de ontvoering van hun dochter A. op 20 april 2022 *an sich* niet betwist. De documenten aangaande deze incidenten tonen evenwel geen ontegensprekelijk verband aan met E. en zijn entourage (zie map documenten S., docs. 13, 35-40, 42, 47.3 (vertaling: doc. 47.19), 47.8, 47.10 (tweede deel), 47. 21, 47.22, 47.26, 47.27, 47.31). Dient overigens herhaald te worden dat eerste verzoekende partij zelf aangaf nooit hun vermoeden dat E. hierachter zat aan de Bosnische autoriteiten kenbaar te hebben gemaakt (notities CGVS d.d.18/01/2023, p. 16; notities CGVS d.d. 07/01/2025, p. 18). Uit deze documenten kan bovendien hoe dan ook op geen enkele manier worden afgeleid dat verzoekende partijen geen beroep zouden kunnen doen op de hulp en/of bescherming vanwege de Bosnische autoriteiten. De neergelegde video's van een YouTube-opname (map documenten S., doc. 31a) en de foto's van de video van Al Jazeera (map documenten S., docs. 31b en 33) doen voorts geen afbreuk aan de hierboven gedane vaststellingen inzake de aangehaalde vrees wegens deze YouTube-opname en video van Al Jazeera.

2.2.14 Gelet op wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat verzoekende partijen geen substantiële redenen hebben opgegeven om hun land van herkomst, Bosnië-Herzegovina, in hun specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komen.

2.2.15. Uit wat voorafgaat blijkt dat verzoekende partijen de bescherming van de Bosnische autoriteiten kunnen inroepen, waardoor er geen nood aan internationale bescherming voorhanden is. Een onderzoek

naar de vraag of verzoekende partijen elders, in een ander land van nationaliteit, nationale bescherming zouden kunnen genieten dringt zich dan ook niet op.

2.2.16. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekende partijen geen nood aan internationale bescherming aannemelijk maken. Er dient te worden besloten dat verzoekende partijen de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend.

2.2.17. Waar verzoekende partijen op 17 oktober 2025 alsook ter terechtzitting nog een geïnventariseerde stukkenbundel neerleggen, stelt de Raad vast dat deze stukken niet voorzien zijn van een aanvullende nota. Immers beperken verzoekende partijen zich in het begeleidend schrijven tot een loutere opsomming van de door hen bijgebrachte stukken, zonder ook maar enigszins aan te geven wat zij met deze stukken wensen aan te tonen. Met toepassing van artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet worden deze stukken derhalve ambtshalve uit de debatten geweerd.

2.2.18. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissingen te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissingen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien maart tweeduizend zesentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT